

25

கார்த்திகை
+
மார்கழி

1993

நட்பின் மனிதம் ஆசிரியர் குழுவிற்கு,

தங்கள் கடந்த இரு மனிதம் இதழ்களும் கிடைக்கப் பெற்றேன் நன்றி. கடந்த ஓராண்டாகத் தவறிப் போன உணர்வுத் துாண்டலை மீஸ்பெற உதவியதற்கு நன்றி. மற்றைய சுஞ்சிகைகள் ஈழம் போல இங்கே கிடைக்காதது ஒரு மனக்குறை. தங்களினால் ஏதாவது அதற்குச் செய்ய முடியுமெனில் நன்றி.

நிக்கரகுவா சம்பந்தமான கட்டுரை மிரபோசனம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்ற அதேவேளை, சொல்லுக்குச் சொல் முட்டையில் மயிர் பிழுங்கும் அநாவசிய வல்லடி வழக்குள் நீங்களும் சமரும் சடுபட்டிருப்பதற்கும் எமது இயக்கங்கள் (இயங்குபவை, இயங்கி நின்றவை, நின்று இயங்குபவை..... சகலருமே) குத்துவோட்டுப் பட்டிருந்ததற்கும் (படுவதற்கும்) அதிக வித்தியாசமில்லை, ஆயுதங்கள் வேறு என்பது தவிர. சமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை மறுத்தித்தல் என்பது வேறு, நீ ஒரு குத்துக் குத்தினால், எனக்கு இரண்டாகக் குத்தத் தெரியாதோ என்பதாய் வரிந்து கட்டுவது வேறு என்பதாக எனக்குப் படுகிறது.

நாங்கள் அனைவருமே அன்றிலிருந்து விட்டுக் கொண்டு வரும் பெருந்தவறு எமது வழியினைத் தேட விளக்கைப் பயன்படுத்துவதை விட்டுவிட்டு மற்றவர் போனவுமில் நின்று கொண்டு வழி பிழை இல்லை, விளக்குச் சரியில்லை என விதைந்டாவாதம் பேசுவதுதான். இப்படியே ஆசுக்காள் மாத்திற்கு ஒரு பத்திரிகையைத் தொங்கி வைத்துக் கொண்டு நீ PLOT இன் வால், நான் பேரவையின் தலை என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதிலும் போராட்டமும் புண்ணாக்கும் என்று விட்டுவிட்டு, நான் என் மகளுக்கு சீதனம் கொடுக்க என்வளவு சேர்க்க வேண்டியிருக்கும் என்று யோசிக்கின்றவர்களாக இருந்தல் பரவாயில்லைப் போல இருக்கிறது.

தத்துவ விவாதம், இன்றைய காலகட்டத்தே ஓர் ஆக்கபூர்வமான வழிமுறையை மக்களிடையே முன்வைத்து போராட்டத்தை மீள் ஆரம்பிக்க வேண்டிய நோத்தே அவசியம் என்பதை எவரும் மறுத்தற்கில்லை. ஆபிழும், வழிமுறையை ஒன்றீ என வைப்பதற்காக சிந்திப்பவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் / என்னிக் கொள்ளும் ஒவ்வொருவருமே தம்முள் கட்டுவிரலை மற்றவருக்கெத்திராகக் காட்டுகையில், ஏலவே சுலித்திருக்கும் மக்களும் சீர்பிந்திருக்கும் குழுநிலையும் எம்பட்டே எந்தளவிற்கு நம்பிக்கை ரீதியான பார்வையைச் செலுத்தும் என்பதை நாங்கள் யோசிக்கத் தவறுகிறோம் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் யோசித்தும் எம் தன் அகங்காத்திற்கு, தன்னுணர்வினை மேலான சீண்டவின் விளைவான ஆத்திரவெளிப்பாட்டிற்குப் பலி கொடுக்கிறோம் என்றே நினைக்கிறேன்.

இன்னையும் இக்கட்டத்தே நான் எழுத வேண்டும் என உணர்கிறேன். மார்க்சியத்தின் மேலான கண்டுபட்டதனாலோ அடிப்படை உடன்பாடுகளை (நாங்கள் எல்லோருமே அதை தேங்கி நாற்றுமெடுக்கும் குட்டையாக ஆகாவண்ணம் ஆக்குவதற்காகவாது, எதிர்கால சமூக விருந்தாணம் கருதியாவது) கேள்விகேட்டாக வேண்டி இருக்கிறது. இல்லாவிடில் மொல்கோ மழையும் கொழும்புக் குடையும் என்னும் வகையாவிலேயே நாமும் போய் நிற்கலாம். எவருமே முழுமையானவரல்ல. (மார்க்ஸ்..... லெனின், மாலோ..... சமர், மனிதம் வரை எல்லோருமே) இந்நிலையில் ஏதோ ஒவ்வொருவரும் நாம்தான் மார்க்சியத்தினை கப்பாற்ற வந்தவர் போலப் பேசுதல் வெறும் மலர்வளையம் சாத்தும் செயற்பாடேயன்றி வேழில்லை.

இவை என் அபிப்பிரயங்கள் மட்டுமே, ஆலோசனைகள் அல்ல. ஏனெனில் என் ஒரு வருடதால் உருப்படியான மக்கள்(?) சீண்டத்திற்கு உடைந்து போன ரவியா பரவாயில்லை என்ற அனுபவமே மார்க்சியத்தின் தேங்கலினைப் பற்றி என்னவும் எழுதவும் வைத்துள்ளது.

இவற்றுடன் மனிதம் கியுபா போன்ற வளைந்து கொடுக்காத, அகில (அமெரிக்க) அடக்குமுறைக்கு உட்படும் நாடுகள் பற்றிய கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு அவற்றிற்காக குரல் கொடுக்க வேண்டுமென்பது என் கருத்து.

மானுடம் வெல்கவன

நித்ய நிஷப்த மிதரவ்
(சினா)

NOVEMBER

+

DECEMBER

1993

Zwei Monatlich Einmal

Impressum
&
Herausgeber :

Manitham
Postfach-12
3000 Bern -11
SCHWEIZ

மனிதம்

வீர்ஜே

- ♦ மொழியிலில் அமைப்பியல்வாதத்தின் பங்கு
- ♦ இளையராஜா : புதிய கலச்சாரமும் விமர்சனமும்
- ♦ செழியனின் கவிதைத் தொகுதிகள் - விமர்சனம்
- ♦ குரிய சாம்ராஜ்யம்
- ♦ அந்தியே உன் பெயர் தென் ஆபிரிக்காதானோ ??
- ♦ இலங்கைச் செய்திகள்
- ♦ இதொகா ஏம் மலையக மக்களும் (தொடர்)

கவிதைகள் :

- ♦ பாட்டினி போர்த்திய வடக்கும் இருண்ட கிழக்கும்
- ♦ இந்தப் பிறவியில் நான் வரப்போவதில்லை
- ♦ ஒரு சாதாரண ரசிய குடிமகனின்
- ♦ கருக்கலைந்த பெண்ணும் சிவந்த மண்ணும்
- ♦ கைவலிக்குது
- ♦ மழைக்காலம்

சிறுகதை :

- ♦ நிமுலாகும் வாழ்வு

Redaktion :

V. Logadas
M. Narendran
S. Ragavan
&

Manitham Redaktion komitee

Abonnement :

22 SFr
(pro Jahr)

Post Konto :

Manitham
3000 Bern-11
PC : 30-37152-1

Bank Konto :

Schweizerische Kreditanstalt
3001 Bern
Manitham
220348-70

Druck :

Böhnen Druck AG
4912 Aarwangen

மொழியியலில் அமைப்பியல் வாதத்தின் பங்கு

— ஓர் அறிமுகம்

(பூர்வோக்கு வட்டாரங்களில் மொழி அறிவு பற்றிய அக்கறை அதிகம் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுவதில்லை. துரதிஸ்டவசமாக மொழியைப் பற்றி மிகவும் உரக்கப் பேசுவர்கள் இனவாதிகளாக இருப்பதால் இதுபற்றி கவனமெடுக்க வேண்டியவர்கள் அடக்கியே வாசிக்கிறார்கள்.

மொழியில் பற்றிய மரபு நீதியான கோட்பாடுகளை உடைத்து புதிய ஆய்வுகளை அமைப்பியல் வாதம் என்ற சித்தாந்தத்தை விரித்துக் கொண்டவர்களால் முன்வைக்கப் படுகிறது. தமிழில் 'ஸ்ரக்சரிலிசம்' (அமைப்பியல் வாதம்) எனும் நூலில் தமிழவன் மொழியில் அறிவு பற்றிய இம் மேற்கத்தைய சிந்தனைகளை 80 களில் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்துள்ளார். புகவிட இலக்கிய வெளியீடுகளில் மொழியில் ஆர்வத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும் நோக்குடன் மேற்படி நூலில் இருந்து சில கவனயான விடயங்களைத் தொகுத்து இக் கட்டுரை வெளியிடப்படுகிறது.

மொழி ஏன் சமுதாய வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது? ஏன் மக்கள் மொழியின் அடிப்படையில் ஒன்றியணைந்து வாழ விரும்புகின்றனர்? என்ற கேள்விகளுக்கான விடைகளிலிருந்து மொழியின் முக்கியத்துவத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியம். ஒரு மொழியைப் பேச முடியாத அல்லது அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையிலேயே மிருகங்களும் குழந்தைகளும் கட்டுப்படியின்றி வாழுகின்றன. இந்த உலகைப் பற்றிய உணர்வு நிலையை ஏற்படுத்துவதும் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதுமான மொழி சிந்தனையின் மனித உணர்வு நிலையின் பிரதிபலிப்பின் ஓர் அங்கம். மொழியில்லாமல் நாம் புற உலகு, பெள்கீ பிரபஞ்சங்கள் பற்றிய அறிவை பெற முடியாது. மனிதர்களிடையே உறவைப் பேண முடியாது. சமூக வாழ்வு, பண்பாடு, சட்ட திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் வகனம் மொழியென்றும் மனிதர்கள் குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கும்போதே மொழி ஒலி வடிவமாக மனித முளையில் நினைவிலி மனதில் படிகிறது என்றும் மொழியில் ஆய்வாளர்கள் கூறுவர்.

தமிழில் 'தன்னீர்' என்ற ஒலி வடிவம் எதை அர்த்தப் படுத்துகிறதோ அதையே சிங்களத்தில் 'வத்துறு' என்றும் ஆங்கிலத்தில் 'வோட்டர்' (water) என்றும் வெவ்வேறு ஒலி வடிவங்களில் குறிப்பிடுகின்றன. இங்கு அர்த்தம் ஒன்றே ஆயினும் ஒலி வடிவங்கள் அந்தந்த

மக்கள் கிரகித்துக் கொண்டபடி (தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் என்று) வேறுபடுகின்றன. அதனால்தான் உலகின் ஒரே மொழியை அதாவது ஒரே ஒலியை கிரகித்தவர்கள் ஒரு சமூகமாக வாழ முற்படுகின்றனர். ஏனெனில் அவர்களது உணர்வுகள், சிந்தனை, மண்பாடு என்பன இணைந்திருப்பதே அடிப்படைக் காரணமாகும்.

சகடை, கரும்புலி போன்ற சொற்களின் அர்த்தத்தை ஏனைய மொழி பேசுவோ அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பின் அர்த்தத்தை மட்டுமே புரிந்து கொண்டிருப்பார். சில வேளைகளில் தமிழ் நாட்டில் உள்ளோர்க்கூட சகடை என்பது கோயிலில் சுவாமி காவும் வாகனம் என்றும் கரும்புலி என்பதை விலங்காவும் அறிந்திருக்கலாம். ஆனால் ஈழத் தமிழ் தமது வாழ்வு போராட்டத்தினாடு பின்னிப் பிணைந்து இருப்பதால் சகடை என்பதை குண்டு போடும் சின் ரக விமானம் என்றும் கரும்புலி என்பது தற்காலைப் போராளிகள் என்றும் புரிந்து கொள்வார். அதாவது ஒரு சமூகமாக சேர்ந்து வாழும் மக்களிடையே அங்கு பாவனையில் உள்ள சொற்களின் அர்த்தம் பற்றிய புதித்தகள் ஒன்றாக இருப்பது அவசியமானது.

அமைப்பியல்வாத நோக்கில் மொழியைப் பற்றிய புதிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர் ஜெனிவாவைச் சேர்ந்த குச் என்பவர் ஆவர். இவர் நவீன மொழியியின் தந்தை என்று போற்றப்படுவார். மொழியில் துறைக்கு குச் அளித்த கொடை குறியியல் விஞ்ஞானமாகும்.

அதாவது மனிதனின் குறி அவன் பேசும் மொழியாகும். மொழியால் எப்படி அவன் உணர்த்தப்படுகிறானோ, அப்படியே அவன் நிர்ணயிக்கப்படுகிறான் அல்லது புரிந்து கொள்ளப்படுவான். மனிதன் என்பவன் அவன் பயன்படுத்தும் மொழியே. முன்னர் மொழி என்பது மனிதனின் அகநிலையோடு மனத்தோடு சம்மந்தமில்லாமல் வெறும் சொற் குவியலாக இருந்தது என்ற கருத்து பலஸிடம் காணப்பட்டது. மொழி என்பது சப்தக் குறிகளின் தொகுப்பேயாகும். உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருட்களும் எல்லா நிகழ்வுகளும் குறிகளை அர்த்தப்படுத்தப் படுகின்றன. Red signal காரை நிறுத்துவதற்கான குறி, பொலிஸ் உடுப்பு அதிகாரத்தின் குறி, வெள்ளை சமாதானத்தின் குறி என்று உலகம் முழுவதும் குறிகளால் விளக்குவதுதான் குறியியல் விஞ்ஞானம்.

மொழி என்பது சப்தக் குறிகளின் இணைப்பால் ஆன அமைப்பு என்றால் இந்த சப்தக் குறிகள் அர்த்தம் இன்றி இருக்க முடியாது. அதாவது ஒரு சொல் உருவாக வேண்டுமென்றால் அர்த்தமும் வேண்டும். சத்தமும் வேண்டும். உதாரணமாக தண்ணீர் என்ற சொல்லை எடுத்தால் தண்ணீர் என்ற ஒரை கொடுப்பது சப்தம் மட்டுமே. அதனுடன் தண்ணீர் என்பது எப் பொருளை கட்டுகிறதோ அப் பொருளே அர்த்தம் எனப்படுகிறது. ஆகவே ஒரு சொல்லில் சத்தமும் (ஒரை) அது குறிக்கும் பொருளும் இருத்தல் வேண்டும். இத்தகைய சூல் குறிகளின் இணைப்பால் ஆன அமைப்பை மொழியாகும்.

ஒரு மொழி பல அலகுகளால் ஆனது. இங்கு அலகு என்பதை சொல் என்றும் அழைக்கலாம். இந்த அலகுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போதுதான் அச் சொற்களுக்குரிய அர்த்தம் உண்டாக்கப்படுகிறது. ஒரு அலகு இல்லாவிட்டால் இன்னொரு அலகை புரிந்து கொள்ள முடியாது.

கல் என்ற சொல் தரும் அர்த்ததை மரம் என்ற சொல் தரும் அர்த்தத்துடனோ அல்லது வேறு எந்த சொல்குறிக்கும் அர்த்தங்களுடனோ ஒப்பிட்டு அறியும் போதுதான் எம்கு புரிந்து, கல் வேறு... மரம் வேறு...என. ஏனைய சொற்களும் தம்மளவில் வேறுவேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன என்று. இப்படி கோடுக்கணக்கான அலகுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று உரசிப் பார்த்து உருவாக்கிக் கொண்டுள்ள அர்த்தங்கள்தான் மொழியாக பரிணமிக்கிறது.

மொழிக்கிடங்கு:-

நாம் ஒரு வாக்கியத்தை பேசும் போது ஒவ்வொரு முறையும் நாம் எப்படி அந்த வாக்கியத்தை முடிக்கப் போகின்றோம் என்பதைப் பற்றி சிந்திப்பதில்லை. என்ன கருத்தை அந்த வாக்கியத்திற்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றே சிந்திக்கின்றோம். அந்றா அலுவல்களில் மற்றவர்களுடன் ஏற்படுத்தும் தொடர்புகளில் நாளாந்தம் எத்தனையோ முறை வாக்கியத்தில் உரையாடுகின்றோம். ஆனால் கருத்தை மட்டுமே நாம் சிந்திக்கின்றோம். இப்படி எம்மையும் அறியாமல் எமது பேச்க்ககளில் புகுந்து வாக்கியத்தை நிறைவு செய்து விட்டுப் போவதுதான் என்ன? இதைத்தான் மொழிக் கிடங்கு என்று குச் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த மொழிக் கிடங்கு எங்கு தேடியும் கிடைக்கக் கூடியது அல்ல. காட்டியும் நிருபிக்கக் கூடியதுமல்ல. இது ஒரு கற்பனையன வடிவம். மொழிக் கிடங்கு என்பது பேச்க இல்லாத பாசை. அது சமூகம் தந்தது. ஒருவன் இந்த மொழிக் கிடங்கை தன்வயப்படுத்தினால்தான் பாசையை பிழையின்றி பேசமுடியும். தனி மனிதன் இந்த மொழிக் கிடங்கை

மாற்ற முடியாது. எந்தச் சொல்லும் சமூக அங்கோரமின்றி மொழிக் கிடங்கினுள் பகுமுடியாது, மாற்றமுடியாது. பேச்க என்பது இல்லாமல் மொழிக் கிடங்கு இல்லை. பேச்க வெளிப்படும் போதுதான் மொழிக் கிடங்கு என்பது புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பூர்க்கா மொழியில் வாதிகள் மொழிகளின் தோற்றுத்தை தேடி சரித்திரத்தை புரட்டி, புரட்டி அலுத்தபோதுதான் அமைப்பியில் வாதமானது வித்தியாசப்படுத்தல் என்ற குணாம்சத்தின் மூலம் அர்த்தத்தை உருவாக்கியது. குசின் மொழியியலில் அர்த்த வித்தியாசப்படுத்தல்கள் இரு பொருட்களுக்கிடையில் உள்ள உறவாகக் சொல்லப் படுகிறது. அதாவது இங்கு ஒரு சொல் அதன் முந்தைய சொல்லாலும் பின்தைய சொல்லாலும் அர்த்தம் பெறுகிறது.

'அவன் இராமனை அடித்தான்' என்ற வாக்கியத்தில் இராமன் என்ற சொல்லுக்கு முன் 'அவன்' வந்தது. எனவே அவன் என்ற சொல் இராமன் என்ற சொல்லுடன் கொள்ளும் உறவாலும் 'அடித்தான்' என்ற வினைச் சொல்லுடன் கொள்ளும் உறவாலும் இங்கு ஒரு வாக்கியத்தால் ஒரு அர்த்தத்தை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளது. இது இணைவு நிலை என்றழக்கப் படுகின்து.

தளப் பார்வை, காலப் பார்வை என்பன பற்றி.....

தளப்பார்வை :-

சதுரங்க வினையாட்டில் 10 நிமிடத்திற்கு முன் காய்கள் எப்படி இருந்தன என்பது முக்கியமல்ல. வினையாடும் கணத்தில் உள்ள நிலையே அவசியமானது.

மொழியில்.... 1993 வரை தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி பற்றிய வரலாறு காலப் பார்வையைக் குறிக்கும். தனியே 1993 இல் தமிழ் மொழி எப்படி இருந்தது என்பதைத் தளப்பார்வை குறிக்கிறது. சாதாரணமாக ஒருவர் தமிழ் பேசவேண்டும் என்றால் அவருக்கு தளப் பார்வையே போதுமானது. சங்க காலத்தில் தமிழ் எப்படியிருந்தது என்பதை அறிந்துதான் தமிழ் பேசவேண்டுமென்று இல்லை. மொழியிலும் பொருளாதாரத்திலும் தளப் பார்வையே போதும் என்று குச் குறிப்பிடுகின்றார்.

இறுதியாக, எம்கு முன்னால் இருக்கும் பொருள் அல்லது தோற்றுத்தின் முன்னைய வரலாறு என்னவாக இருக்கும் என்று வரலாற்றை மட்டுமே தேடிப் புரட்டி அலுக்கின்ற ஆய்வாளர்களுக்கு சாட்டை அடி கொடுப்பது போல குச் இப்படி குறிப்பிடுகிறார். கண்முன் தெரியும் அப் பொருளின் வரலாற்றை தேடுவது அல்லது ஏதாவது ஒன்றை அதற்கு பொருத்த முயற்சிப்பது அப்

ஒக வலிக்குது

காத்தும் மழையும்
கவந் தடிக்குது மாமா! - நான்
ஏத்தம் ஏற்க
கொழுந்து கொய்திட மாமா?

- கண்டி எம். ராமச்சந்திரன்

மழையே வெய்யிலேப்
பார்த்துக்கிட டிருந்தோமோ - நமக்கு
ஒயையில் பொங்கிட
ஒன்னு மிருக்கா தேம்மா!

குளியுடக்குது
குளியுடக்குது மாமா! - தேயிலைக்
கொழுந்து கொய்திடக்
கை நடுங்குமே தானா?

நாம் -
செத்துப் பொறுந்தாலும்
செயல் பேறல் "டவுட்"
தாம்மா! ஆமா!

கம்புளி மேலே
கூடுடைய மாட்டுக் கோம்மா - நமக்குக்
கடவுள் தந்து
இம்புட்டுத் தாம்மா! போம்மா!

ஒக வலிக்குது
கால் வலிக்குது மாமா!
ஏப்! மாமா!
ஜயயோ! ஆமா!

நமக்குக்
கை கொடுக்கிட
நாதி யேது? போம்மா!
ஜயயோ! போம்மா!

நி - கனவு கண்டா...
.எனக்குஞ் சொல்லு
போம்மா! - கும்மா
போம்மா!

குளியுடக்குது
மழையும் ஊத்துது மாமா!
ஜயயோ! மாமா!

இங்கே - நாக்குக்
ருடுத்து வர்ச்சு
இம்புட்டுத் தாம்மா!
போம்மா! - வேறே
வழியே ... இல்லேய்மா?

நமக்கு -
மாறிரிக் கிராமம்
மழுபோற்புலே தானா?
சொல்லு! மாமா!

நன்றி !
படங்கள் - கவுகுன் (நோர்வே)
- புதிய கலாச்சாரம்
- Christian Worker

5 ←

பொருளின் உண்மை அந்தத்தை பரிஜாமத்தை அறிவதில் இருந்து நம்மை தடுத்து விடும். மாறாக அப் பொருள் அச் சமுதாயத்தில் என்ன பங்கு வகிக்கின்றது எப்படி வகிக்கின்றது என்பதே முக்கியமானது.

- சி.வசந்தன்

இளையராஜாவும் - புதிய கலாச்சாரமும் விமர்சனமும்.

அண்மையில் தமிழ்த் திரையுலகின் முன்னனி இசையமெப்பாளர்களில் ஒருவரான இளையராஜா வண்டனுக்கு விஜயம் செய்ததும், சிம்போனிக் இசையமைத் ததும் அனைவரும் அறிந்ததே. இதையொட்டி இசை பற்றிய ஓர் அறிமுகத்துடன் கூடிய கட்டுரையொன்றை புதிய கலாச்சாரம் இதழ் (ஒக.செப்.ஒக-93) வெளியிட்டிருந்தது. அக் கட்டுரை குறித்தும், இளையராஜாவைப் பற்றிய புதிய கலாச்சாரத்தின் நிலைப்பாடுகள் பற்றியும் வாசகர்களுடன் சில கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழகத்தில் இருந்து வரும் மன்சள் பத்திரிகைகள், மசாலாப் பத்திரிகைகள், மற்றும் ஐநரஞ்சக வார இதழ்களுக்கு மத்தியில் புரட்சிகர நோக்குடன் புதிய மாற்றுக் கலாச்சாரத்தைப் படைக்கும் நோக்குடன் மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகத்தினரால் வெளியிடப்படும் பத்திரிகையே புதிய கலாச்சாரம் ஆகும். தமிழகத்தில் அறிவுத்துறை உட்பட சினிமா, இலக்கியத் தளங்களில் தமது ஆதிக்கத்தை வைத்திருக்கும் சிறுபான்மைச் சமூகமான பிராமணச் சமூகம் (பாப்பனர்கள்) தமது கருத்தியலையே பொதுக் கருத்தியலாக ஒருவாக்கி வருவதையும் தமது சமூகத்தைச் சாராத, அல்லது சமூகத்தின் தாழ்த்தப்பட்ட மட்டத்திலிருந்து சமூகத்தின் உயர் மட்டத்திற்கு வருபவர்களை, அறிந்தும் அறியாமலும், திட்டமிட்டும் மழுங்கடிக்க முனைவதையும் பல சமூகவியலாளர்கள் தமது ஆய்வினுடைக் குமிழ்ச்சியிலும் அம்லப்படுத்தியுள்ளனர், அம்லப்படுத்தியும் வருகின்றனர்.

இத்தகைய தடைகளையும் மீறி சாதனை புரிவோர்களை திட்டமிட்டு இருட்டிப்பு செய்கின்றன, மேற்படி பாப்பனர்களின் ஆதிக்கத்திலிருக்கும் பத்திரிகைகள்! இந்தப் பின்னனியில் இளையராஜாவுக் கெதிரான இருட்டடிப்பட்டு கன அம்பலப்படுத்தும் புதிய கலாச்சாரத்தின் நோக்கம் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதே. ஆயினும் இந்த வரையறைக்குள் நின்று விமர்சனக் கண் னோட்டத் துடன் அனுகப்பட்டிருக்க வேண்டிய கட்டுரை வெறும் இளையராஜா புகழ்பாடும் வேலையையே செய்திருக்கிறது. நான் கட்டிக்காட்ட வரும் விடயமும் இங்குதான்

ஆரம்பமாகிறது. இத்தகைய புகழ்பாடும் வேலையை சாதாரண பத்திரிகைகள் செய்திருப்பின் அது அக்கறைக்குரிய ஓர் விடயமல்ல. மாநாக புரட்சிகர நோக்குடன் மற்றுக் கலாச்சாரத்தைப் படைக்கத் துடிக்கும் ஒரு அமைப்பின் பத்திரிகை பார்ப்பனியத்தின் இருட்டிப்புக்கு எதிரான தாக்குதலில் தனது நடுநிலைமையை கைவிட்டு விட்டா என்பதே கேள்வி.

இளையராஜா பற்றிய புதிய கலாச்சாரத்தின் கட்டுரை விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் அனுகப்படவில்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க, கடந்த காலங்களில் இளையராஜா மீது கொண்டிருந்த விமர்சனங்களையும், கருத்துக்களையும் கூட எந்தவித மறுமதிப்பீட்டுக்கும் உள்ளாக்காமல் ராஜா புகழ் படுமிருக்கிறது புதிய கலாச்சாரம்.

ராஜாவுக்கு முதல் பங்கு:-
பெயர், புகழ், பணம் நிரம்பியதும் அதையொட்டி நிறைவே உள்ளுகிறார் ராசா (இளக்). அவர் எதைச் செய்தாலும் அதை நாட்டுப் புற இசையின் உயிர் நாடி என்றும் கிராமங்களின் உயிர்ஸூச்ச என்றும் ஆகாகாரம் போட ஒரு கும்பலே இருக்கிறது. அவர் வடிவம், உள்ளடக்கம் இரண்டிலும் நாட்டுப்புற இசை விடயம் முழுக்க தெரிந்தே கதைக்கிறார். கந்நடக, இந்துங்கதானி, மேற்கத்தைய இசை மூன்றோடும் நாட்டுப்புற இசையை 'பதமாக கலந்து' சராசரி ரசிகளுக்கு விற்புது தான் அவரது ஒரே இலக்கு, குறி. 'ராசா கையை வைச்சா அது ராங்கா போறதில்லே' என்ற விளம்பரத்தோடு 'ஒட்டத்தில் பஸனது' போகின்ற விடயத்தை இரட்டைப் பொருள்பட காமதாசனைப் போல எழுதுவது வரை சகலகலாவல்லவனாகி விட்டார். மற்ற எல்லா வகைகளையும் விட நாட்டுப்புற இசையைச் சிந்தப்பட்டில் விசம் போன்று ராஜாவின் போக்கு.

மேற்படி விமர்சனத்தை நாட்டுப் பாடல் சம்பந்தமான தனது கட்டுரையில் புதிய கலாச்சாரம் (பெப்-மார்ச்-எப்-91) முன்பு எழுதியிருந்தது. இந்தக் கருத்துக்களில் முழுமையாக உடன்பட முடியாவிட்டாலும் அதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கவே செய்கிறது. கிராமிய இசையினையும், நாட்டார் பாடல்களின்

உயிர்ப்பினையும் அறியாதோர் மத்தியில் இளையராஜாவின் சினிமாத்தனம் கலந்த கிராமியப் பாடல்களே உண்மையான கிராமத்துப் பாடல்களாக நம்பப் பெற்றன. கந்நாடகத்திலும், ஒரே பாணியிலான சினிமா இசையிலும் ரசிகர்கள் முழ்கியிருந்த வேளை கிராமிய மணம் கலந்த இளையராஜாவின் வருகை தமிழ்ச் சினிமாவில் ஓர் திருப்புமுனை என்பது உண்மையே. இது சினிமாவைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி.

ஆயினும் உழைப்பாளர்களின் உழைப்பில் உருவான பாடல்களை இளையராஜா எவ்வாறு உருவியெடுத்து தனது வியாபாரத்துக்கு பயன்படுத்தினார் என்பது மற்றொர் உண்மையாகும்.

சரியான மேடை வசதிகளோ, நவீன தொழில் நுட்பங்களை பயன்படுத்த முடியாததாலேயே கிராமியப் பாடல்கள் அதன் உயிர்த் தன்மையுடன் மக்கள் முன் எடுப்ப முடியாமல் போற்று. இன்று நாட்டுப்புற பாடல்கள் பற்றி ஆய்வு செய்து வரும் பல சமூக அறிஞர்கள் இவையற்றி நன்கு தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

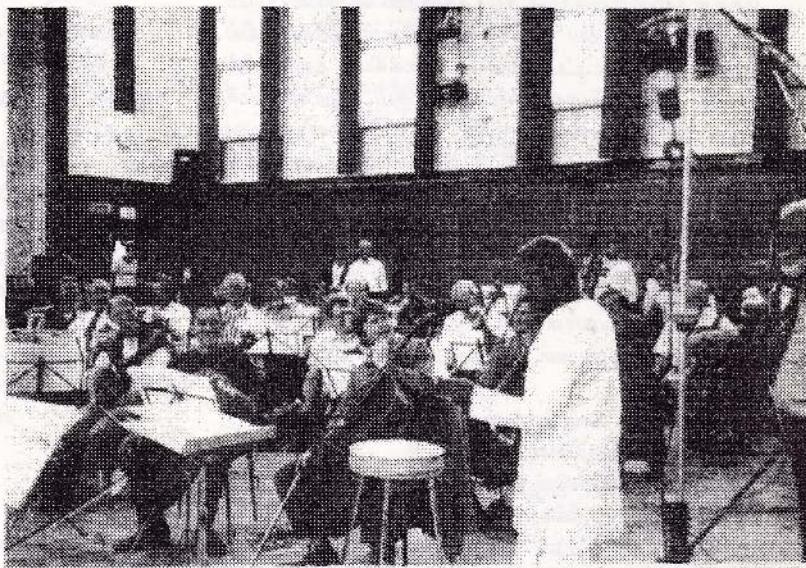
சினிமா என்ற ஊடகத்திலுடைக் கிராமிய இசையை பயன்படுத்தும் பொழுது இளையராஜாவே நினைத்திருந்தாலும் கிராமத்து பாடல்களின் குத்தை அப்படியே பேணியிருக்க முடியாது என்பது எவ்வளவு உண்மையோ அவ்வளவு உண்மை இளையராஜாவின் பாடல்கள் கிராமியப் பாடல்கள் இல்லையென்பதும்.

பல குறைபாடுகளுடனும் தன்னும் கிராமியப் பாடல்களை மேடையேற்றி வரும் நவீந்த கிருவினான் போன்றவர்களை ‘கிருமிப்பவர்கள்’ என கடுமையாக விமர்சிக்கும் புதிய கலாச்சாரம் இளையராஜா செய்வதை மட்டும் ‘பிர்சித்துப் பார்த்தார்’ என்கிறது.

தமது அடிப்படைக்கு பாதகமில்லை என்று தெரிந்ததும் அன்று அவாள்களே (பார்பனர்கள்) அவரை கறுப்புச் சங்கரச்சாரியாராக குளிப்பாட்டிலிருக்கார்கள். என அன்று சொன்ன புதிய கலாச்சாரம். இன்று வியாபாரப் போட்டியில், தொழிற் போட்டியில் உதிக்கும் வாசகங்களை வைத்து இதுவும் கலகம் தான் என்கிறது.

மாறுபட்ட அளவு கோல்கள்:-

மசாலாக்களுக்கு சுபோட்டோடு இசையைமக்கும் நபர் சிம்போனிக் படைக்கும் கலைஞராக எங்ஙனம் உயர முடியும். அற்பமான காட்சிகளுக்கு இவர் இவ்வளவு சிரமப்பட்டு ஏன் விரிவாக இசையைமக்கிறார் என்ற கேள்விக்கு நான் பரிசோதனைகள் செய்து பார்க்கிறேன் என்னும் இளையராஜாவின் பதில் சியானது என்றும் மசாலாக்களுக்கும் இளையராஜா சாகாவரம் கொடுக்கிறார். அது வியாபாரத்துக்கு, என்றும் குறிப்பிடுகிறார் கட்டுரையாளர் மருத்துவன். இளையராஜா என்ற இசைக் கலைஞர் வியாபாரிகளுடன் சமரசம் செய்து கொள்வதாக குறிப்பிடுகிறார். இளையராஜா மட்டுமல்ல தொழில் முறைக் கலைஞர்கள் அனைவருமே சந்திக்கும் பிரச்சனை இது என்கிறார். இது சரியா? தவறா? என்பது ஒருபுறமிருக்கட்டும். இதே அளவு கோலை வெறு ஒரு இசையைமப்பாளருக்கும், கவிஞருக்கும் மாற்றி போடுகிறது, புதிய கலாச்சாரம்.

மேற்படி அதே புதிய கலாச்சாரம் இதழில் ‘ஜென்டில் மென்’ படத்தின் இசையைமப்பாளர் ரகுமானையும், வைரமுத்துவையும் ‘இசை விபச்சரியிடுத் துக்கிய விபச்சாரி’ என வர்ணிக்கிறது. இங்குதான் முரண்பாடே எழுகிறது. ‘இசை ஞானி’ இளையராஜா செய்தால் சமரசம் அதையே இசையைமப்பாளன் ரகுமான் செய்தால் விபச்சாரம். இங்கு வாசகர்கள் ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுகிறேன். ரகுமானுக்காகவும், வைரமுத்துவுக்காகவும் வக்காலத்து வாங்க வில்லை

என்பதே அது. இளையராஜா இசையமைக்கத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலத்தில் சிம்போனிக் அமைக்கும் அளவுக்கு முன்னேறுவார் என யாராவது ஆருடம் கூறியிருக்க முடியா? ரகுமானின் கம்புட்டர் இசையமைப்பில் நிறைந்திருப்பவை விசக் கிருமிகளே என்றும் அவர் இசையைச் சிதைப்பார் என்றும் ஆருடம் கூறியிருக்கிறது புதிய கலாச்சாரம். ஒரு வேளை நாளை ரகுமானும் ஒரு சிம்போனிக் அமைக்கும் அளவுக்கு உயந்து அவர் முஸ்லிம் என்ற காரணத்துக்காக ஒதுக்கப்படும் போது தான் அவரின் நிறைமையை அங்கீகரிக்குமோ என்னவோ? அடுத்து “குழந்தைகள் பஞ்ச மிட்டாயை விரும்பக் காரணம் எதுவோ அதுவேதான் ரசிகர்கள் ‘ஜென்டில் மென்’ இசையில் கிறங்குவதற்கும் காரணம் என்கிறது, புதிய கலாச்சாரம்.

இங்கு ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது அவசியம். இசை ஞானியின் “ராக்கமாகையைத் தட்டு” வில் மயங்கிக் கிடந்த ரசிகர்கள் தான் ரகுமானின் “உசிலம்பட்டிப் பெண் குட்டியிலும்” கிறங்கிப் போகிறார்கள் என்பதே அது. இசையை ரசிப்பதில் ரசிகர்களிடம் பாகுபாடில்லை. அவர்கள் விகங்வநாதனையும் ரசிப்பார்கள், இளையராஜாவையும் ரசிப்பார்கள், ரகுமானையும் ரசிப்பார்கள்.

ராஜாவின் பாடல்களை அனு அனுவாக ஆராயும் புதிய கலாச்சாரம் ரகுமானைப் புறந்தள்ளுகிறது. எத் தனையோ நிறைமையான பாடக்களும், கவிஞர்களும் இருக்க அவர்களின் சந்தர்ப்பங்களை தானே எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை ஓரம்கட்டும் இளையராஜாவின் இன்னொரு பக்கத்தை புதிய கலாச்சாரம் ஏனோ கண்டு கொள்ளவில்லை.

சங்கீத வித்துவான்களின் பாராட்டு விழா

இவையாராஜாவின்

சிம்பலிக் ராதவையை

பாராட்டி சங்கீத

சாக்கள் இவைந்து

அன்றையில்

(28. 11. 93) ஒரு

விழா ஏடுத்துள்ளனர்

அதில்

இவையாராஜாவை

நாங்கள் புரிந்துள்ளோம்,

உனர்ந்துள்ளோம் அவரும்

எங்களைப் புரிந்து

கூவர்வா வென்டும் என

வேற்கொள்ளுத்துவுள்ளனர். ராஜா

போக போது. தான்

கண்டில் இந்து

திடும்பியதும் பிரபல

சங்கீத வித்துவான்

சேங்குடி தனு வீடு

நேஷந்து பாராட்டியதற

நன்றியுள்ள நிலை

கூற்றார். அத்துவன்

துவக்கு கந்தாக

சங்கீதத்தில்

இவையைக்கத் தான்

விழுப்பும், ஆனால்

நிழல்வித்தை எனவும்

இப்பொதுள்ள

சிவிமாக்காரர்களுக்கு

இரைஞானமே இல்லை

எனவும் கூறியுள்ளார்.

அவர்கள் இவையாங்

இவர் அவர்களையும்

‘அனுசந்தூபி’ போயினர்

இசையமைப்

பாளர்களுக் கிடையேயான

போட்டியினால் ஒரு வரால்

ஒதுக்கப்படும் நல்ல பாடகர்

இன்னொருவரால் பயன்படக் கூடிய

சாதகமான அம்சம் உள்ளதென்பதை

கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

அதே வேளை இளையராஜா அளவுக்கு சாதனை எதனையும்

படைத்து விடாத ரகுமான், தேவா

போன்றவர்களை தலைக்கு மேல்

தூக்கிவைத்துக் கொண்டாடும்

பார்பனத் தயாரிப் பாளர்கள்,

இயக்குனர்களின் முயற்சி புரிந்து

கொள்ளத் தக்கதே. இவர்கள்

இளையராஜாவை ஒராம்

கட்டுவதற்காக தேவா, ரகுமான்களை

விழா எடுத்துக் கொள்ளவிக்கிறார்கள்

என்பது உண்மையே.

மறுபுறும் தனது ஆதிக்கத்துக்கு

கட்டுப்பட மறுப்பவர்களை

இளையராஜா உதாசினம் செய்பவர்

என்ற கருத்தும் புறக்கணிக்கக்

கூடியது அல்ல. ராஜா ராஜாதி

ராஜன் எங்கள் ராஜா’ என்று

பாட்டெடுதி தானே தனது

உணர்ச்சியற்ற குரலால் பாடி

அதனையே கேட்டுக் கேட்டு

ரசிகர்களை இசைவாக்கம்

அடையும்படி பண்ணிவிடும்

இளையராஜாவின் “திறைம்”

பாராட்டபட வேண்டியதுதான்.

அதற்காக மற்றவர்களை தூற்ற

வேண்டும் என்பதில் ஒலையே?

போற்றவும் வேண்டாம், சரியான

விமர்சனக் கண் ணோட்டத்தை

கடைப்பிடிக்கலாமே?

தொழிற் போட்டி நிலவுகின்ற

அமைப்பில் சுமரசம் செய்துள்ள

கலைஞர்கள் படைப்பாளிகளும்

உண்டு. அவர்களை சரியாக இனம்

பிரித்து அறிவதும் தேவையானதே

அதை செய்வது என்பது

அவர்களுடைய வியாபாரப்

போட்டிகளுக்கு வகுக்காலத்து

வாங்குவது என்பதாக ஆகிவிடக்

கூடாது.

அடுத்து எல். கூபிரமணியம் போன்றவர்களை போகிற போக்கில் சாடிவிட்டு செல்கிறது. ஒருவேளை அவர்கள் பார்ப்பனியர்கள் என்பதாலோ அவர்களிடம் உள்ள சிறப்பம் சங்களை காண்மறுக்கிறது. அடிமட்ட நிலையிலிருந்து இன்று புகழ், பணம், பங்களாவில் வாழும் இசைஞானிகளை தமிழ்ப் பட உலகில் தரமான கலைப் படைப்புக்களை தரமுறையும் படைப்பாளிகளும், கலைஞர்களும் அன்டவே முடியாத போது கைகொடுப்பவர்கள் தான் இந்த எல். கூபிரமணியம், எல். வைத்தியநாதன் சகோதரர்கள். மீரா நாயர் போன்ற இயக்குனர்களின் படங்களுக்கு சிறந்த முறையில் இசையை வழங்கியவர் எல். கூபிரமணியம். எல். வைத்தியநாதன் “ஏழாவது மனிதன்” உட்பட “உச்சி வெய்மில்” போன்ற படங்களுக்கு இசையைமைத்தவர். “ஏழாவது மனிதனில்” பாரதியார் பாடல்களுக்கு உயிரோட்டமாக இசையைமைத்தவர். பாரதியார் பாடல்களை கர்நாடக பாணிமிலேயே கேட்டு வந்த எமக்கு அதனைப் பின்தனரி பாரதியார் பாடல்களுக்கேயுரிய எழுச்சியிடதனும், உணர்ச்சியிடதனும் இசையைமைத்தவர். இவர்கள் சிம்போனிக் அளவுக்கு சிகரத்தை எட்டாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பணத்தின் சிகரத்தில் நின்று படைப்பாளிகளை உற்றுபவர்கள் அல்ல.

“சிறந்த இசைக்கு வார்த்தைகளின் துணை தேவையில்லை என்கின்ற இளையராஜாவின் கருத்தை மேற்கோள் காட்டி இளையராஜாவின் இசையால் நாய்க்குடைகளாக மறைய வேண்டிய பாடல் வரிகள் இசையமுதம் பருகி ஆலமரமாய் நிலை பெறுகின்றன”

எனக் குறிப்பிடுகிறது. இசைக்கு வார்த்தைகளின் துணை தேவையில்லை என்பது சரியே. ஆனால் இது பொதுமையான கருத்து. தமிழ்ச் சினிமாப் பாடல்களுக்கு இது பொருந்தாது. சிம்போனிக் போன்ற உயர்ந்த தன்னளவில் முழுமை பெற்ற இசையைவங்களுக்கு இது பொருந்தும். இது இசையின் ஆளுமையை வெளிப்படுத்த மட்டும் கூறப்பட்ட வார்த்தையல்ல. பாடல்களின் கருத்துக்கும், அபிநியத்தையும் அலட்சியம் பண்ணி இசைக்கு அநீத முக்கியத்துவம் கொடுத்ததும், வைரமுத்து போன்ற ஓரளவு கவிநயத்துடன் சினிமாப் பாடல்களை எழுதக் கூடியவர்களுடன் ஏற்பட்ட முரண்பாடிலிருந்தும் எழுந்தாகும்.

இளையராஜா போன்றவர்களே பாடல்களை எழுதக் கிளம்பியதும் தீற்றமையுள்ள பாடலாசிரியர்களை புறக்கணித்தும் இன்று “நாய்க்குடைகளாக” பாடல்கள் தோன்றுவதற்கு ஒரு காரணம் என்பதை புதிய கலாச்சாரம் ஏனோ கண்டு கொள்ளவில்லை. ஆரம்பகால

இளையராஜாவின் பாடல்களை, நிறமையின் கூட்டு முறையியால் உருவான பாடல்களை கேட்டுப் பார்த்தால் இது புரியும். அவை இன்றும் சாகாவரம் பெற்றிருப்பது தனியே இசையினால் அல்ல. மாறாக அதன் கவிநயத்துக்காகவும் தான். இங்குதான் “இசைக்கு மொழி வேண்டியதில்லை. ஆனால் மொழிக்கு இசையின் துணை வேண்டியிருக்கிறது என்ற கருத்து கவனம் பெறுகிறது. (இளைசை) இவரைப் போற்றிப்பாடும் இவரது தமிழ் கங்கை அமரணே “லாலாக்கு டோல் பட்பிம்...” என ஒன்று, “ய்யாலாலா... இஞ்சி இடுப்புக்கி...” இதற்கில்லை என்ன அர்த்தம் என கிண்டல் பண்ணுவதற்கார்.

இன்னொரு விடத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது முக்கியம் எனக் கருதுகிறேன். புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் மத்தியிலிருந்து வியாபார நோக்கமற்று சமூகப் பிரக்ஞஞ்யுடன் வெளிவரும் சஞ்சிகைகள் தமக்கென ஒரு தரமான வாசகத் தளத்தையும் கொண்டுள்ளன. அந்த வகையில் அதில் வெளிவரும் கட்டுரைகளும் ஆரோக்கிமானங்கை யாகவும் விமர்சனப் பாங்கு வாய்ந்தாகவும் உள்ளன. இந்தப் பின்னணியில் நோர்வேமிலிருந்து வெளிவரும் “கவுடுகளில்” கிபி அரவிந்தனால் எழுதப் பெற்ற இளையராஜாவைப் பற்றிய கட்டுரையையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

சமத்து இலக்கியவாதியை (பெயர் தெரியாத) சாடுவதில் தொங்கிய கிபி அரவிந்தனின் கட்டுரை தளக்கு இளையராஜாவுடன் ஏற்பட்ட நேரடிப் பரிசுக்கூட்டதையும் தொட்டுச் சென்று அவரது புகழ் படியிருக்கிறது. இந்தக் கட்டுரையும் ஏந்தவித விமர்சனப் பாங்கும் அற்றே காணப்படுகிறது. ஆற்றலுள்ள படைப்பாளிகளை இனம் கண்டு போற்றுவதில் எந்தவித முரண்பாடும் இல்லை. உண்மையான போற்றுதல் அல்லது தட்டிக்கொடுப்பது என்பது அதன் சரி பிழைகளை உணர்த்துவதிலேயே நங்கியுள்ளது. அதுடே சரியான வளர்ச்சிக்கும் இட்டுச் செல்லும். மாறாக போற்றுதல் என்பது துதிபாடும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறதா என்ற சந்தேகமே கிபி அரவிந்தனின் கட்டுரை படிக்கும் போது ஏற்படுகிறது.

இத்தகைய எழுத்துக்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் சஞ்சிகைகளின் வாசகர் தளத்தை ஆளோக்கியமான பாதையில் இட்டுச் செல்லாது. “இந்தியா ரூடே” யின் கட்டுரையில் இருந்து மேற்கோள் காட்டும் போது “லண்டனிலுள்ள ஒரு நல்லை ஸ்ரூடியோவில் ஒரு இந்தியச் சடங்கு நிகழ்த்தப்பட்டது.” என முடியத்திருந்தார். உண்மையில் “லண்டனில் உள்ள ஒரு நல்லை ஸ்ரூடியோவில் ஒரு இந்தியச் சடங்கு நிகழ்த்தப்பட்டது

பொருந்தாத ஒன்றாகவே இருந்தது” என்றே இந்தியா ரூடேமில் கட்டுரையாளர் எழுதியிந்தார். ஆனால் கிபி அரவிந்தன் தனது புத்தாடுதலுக்கேற்ப நிதம்ப்பட்டது..... என்ற வரியுடன் முடித்து விட்டார்.

அத்துடன் “இந்தியா ரூடே”, இனையராஜாவிடம் உள்ள திறமைகளை எடுத்துச் சொல்லி அவரது குறையாடுகளையும் (தயாரிப்பாளர், இயக்குனர்களையும் தனக்கு அடிபணியச் செய்வர், தான் இசையமைக்கிற பாட்டின் முதல் வரியை தானே தொடுப்பவர் போன்றவற்றைச்) கட்டி ஒரளவு விமர்சனப் பாங்குடன் கட்டுரையை வரைந்திருந்தது. இங்கு கவனம் பெறுவது என்னவெனில் “இந்தியா ரூடே” போன்ற வியாபாரச் சஞ்சிகைகளிடம் காணப்படுகின்ற விமர்சனப் பாங்கு கூட இவர்களிடம் இல்லாமல் போன்றே.

இரு சாதாரண ரஷியக் குடிமகனின் 93' அக்டோபர் இரண்டாம் ஞாமிற்றுக் காலை இறை இறைஞ்சல்

எங்களுக்குத் தெரியாவிடினும்,
எம் முப்பாட்டின் பாட்ஜூக்குத்
தெரியும் ஜார் பற்றி,
என்றாவது,
எங்களுக்குத் தெரியும்.
ஆயினும்,
இதில் நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதிற்கில்லை.

கலையுணர்வு மேலிட்டால்,
எமது கொடி மூவண்ணமயமாதலே அழகுணர்வாம்.

இரு ஜார் அன்று
அலாஸ்காவை விற்றார்,
நாம்
ஆக,
ரஷியாவை அடகுதானே வைத்திருக்கிறோம்.
அந்த அவசர ஆலோசனை எமக்குத் தரப்படாமலே
போயிருக்கும்.
-மீளப்போவதில்லை என அறியினும்
நாம் பொரிமாத்தோண்டிகள்
தம் கண்மூட உலகந்துாங்கு
என்னைங்கொள் பால்குடிப் பூனைகள்
என்பதெல்லாம் என் கவலைகள், அவமானங்கள்
அல்லவாம்
அதற்காய் ‘பொரிஸ்’ உம் அவர் மேய்ப்பனும்
உள்ளங்காரமே
நன்றி.

இறுதியாக, மருத்துவனின் கட்டுரை நல்லதோ இசை பற்றிய அறிமுகத்துடன் அமைந்திருந்தது பயனுள்ள ஒன்றே. ஆனால் கிபி அரவிந்தனின் கட்டுரை?

வின் குறிப்பு :-

இனையராஜாவிடம் உள்ள திறமைகளை மறுதலிப்பதோ அன்றி அவரை பாராட்டக் கூடாது என்பதல்ல இக் கட்டுரையின் நோக்கம். மாறாக இருக்கும் வரை இருந்து விட்டு அல்லது கறாராக விமர்சித்து விட்டு புகழின் உச்சிக்கு சென்றவுடன் ஆகா.... ஒரோகா.... அலையில் அள்ளுப்படுவது, விமர்சனப் பாங்கை கைவிடுவது புதிய கலாச்சாரத்தைப் படைக்கத் துடிக்கும் முற்போக்கு என்னம் கொண்டவர்களுக்கு அழக்கல் என்பதை கட்டுவதேயாகும்.

-ராகவன்

கடு என்றார் அவர்
நாங்கள் எங்கள் ஜனநாயகத்தை,
அன்று ஆப்கான் போவந்திற் கட்டதுபோல்
இப்போது எம் மக்களையும் கட்டுக் காத்துள்ளோம்

எதிராளி உணவு நிறுத்தல், நீர், மின்வெட்டு இவை கூட ஜனநாயகத்தே இப்போது சேர்த்தியம் இது கூட நாம் அறியாது பிழை செய்திருப்போம் பத்திரிகைகள் நாட்டிற்கு ஆநாவசியச் செலவு -மைது ‘பொரிஸ்’ க்கு எதிரான பட்சத்தே சீர்திருத்தப் பொருளாதாரத்தில் அநாவசியங்கள் அகற்றலே முதற்படியம் அதுகூட நாம் அறியாது பிழை செய்திருப்போம் ஜனநாயக முறைப்படி கட்சிகள் தடைசெய்யப்பட வேண்டும் -அவை தம் எண்ணம் எடுத்தியம்பின் என்பதே நியதியாம் இதுகூட நாம் அறிந்திராமலே இருந்திருப்போம்

என் மனவிக்கு மார்புக்கசை வாங்கக் கூட எம் நாட்டிற்கு உலகநிதியக உதவி வேண்டுமாம் இதுவுங்கூட எமக்கு அறிந்திரா இவையெல்லாம் சரியன் நேரத்தே ‘பொரிஸ்’ வரே கட்டளையிட்டு எமைக்கக்க (ஜூதாம் அகில) இரட்சகரை பில் அவதாரத்தே எமக்கனுப்பிய காத்தரே. நன்றி. உமக்குத் தோத்திரம் என்றும் அவர்களை எமக்காய்க் (அல்லது எம்மை அவர்க்காய்க்) காத்திடும் ஆமென்.

- நித்ய நிஷப்த மித்ரன்
(93 அக்டோபர் 06, புகன் 1937)

இ.தொ.காவும் மலையக மக்களும்

(தொடர்-4)

- மலைமகன்

வெள்த சிங்கள பேரினவாதத்தின் எழுச்சி :

இந்தியர்களுக்கு ஒரு பெரிய நாடு உள்ளது. எங்களுக்கு இச் சிறு துண்டு நிலமேயுள்ளது. இந்த நாடு எங்களுக்கு வேண்டும். இதனை இந்தியர்களிடமிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும்.

இலங்கையின் தேசியதான என அழைக்கப்பட்ட டினஸ் சேனாய்க்கா இந்தியர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குவது தொடர்பாக சட்டசபையில் நடைபெற்ற விவாதத்தின் போது இவ்வாறு கூறினார். இக் கூற்று சிங்கள பெள்த பேரினவாதத்தின் இந்திய வம்சாவழியினருக் கெதிரான உச்சமான வெளிப்பாராகும். இவ் வெளிப்பாரா சிங்கள மக்கள் மத்தியில் எழுச்சியடைந்த தேசியவாதம், பெள்த சிங்கள பேரினவாதமாக சீரமிந்ததையே காட்டி நிற்கிறது.

இலங்கையில் சிங்களத் தேசியவாதமானது ஆங்கிலேயின் ஆட்சியின் போதே ஆரம்பமாகின்றது. ஆரம்பத்தில் அத் தேசியவாதம் காலனித்துவ அரசுக்கு எதிரானதாகவே வளர்ந்திருந்தது. கண்டிய மக்கள் மத்தியிலிருந்து எழுந்த இத் தேசியவாதம் வீரம் செறிந்த சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கும் காரணமாக விளங்கியிருந்தது. 1818 இல் கண்டிய மக்களால் 'கெப்பிற்றிப் பொல்' தலைமையில் நடாத்தப்பட்ட முதலாவது ஆயுதப் போராட்டம், 1848 இல் 'வீரபுரன் அப்பு' தலைமையில் நடைபெற்ற கண்டிய மக்களின் இரண்டாவது ஆயுதப் போராட்டம் என்பன இத் தேசியவாத எழுச்சியினால் ஏற்பட்ட போராட்டங்களாகும். இத் தேசியவாதத்தின் நோக்கம் கண்டியை ஆங்கிலேயரிடமிருந்து விடுவிப்பதாக இருந்தது.

1833ம் ஆண்டு கோல்புரூாக் அரசியல் திட்டம் திட்டமிட்ட வகையில் கண்டிய மக்களின் போராட்ட உணர்வை நக்கியதோடு அவற்றின் பாரத சுநா கடை எயும் கூறுபோட்டிருந்தது. அத் தோடு இவ்கள் மத்தியில் புதிய இனமாக இந்திய வம்சாவழியினரையும் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தது. 1889 வரை அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தையும்

வழங்காதிருந்தது.

அதேவேளை கரையோர சிங்கள மக்கள் மத்தியிலிருந்தும் கோல்புரூாக் கிற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் தேசியவாதம் தோற்றம் பெற்றது. இத் தேசியவாதத்திற்கு பெள்த மதத் தலைவர்களே தலைமை தாங்கினர். அநகாரிக தர்மால இதன் பிரதான தலைவராக விளங்கினார். உள்ளுரில் எழுச்சியடைந்த சிங்கள வர்த்தகர்கள் இதன் ஆதரவாளராக விளங்கினர். பிற்காலத்தில் கோல்புரூாக் அரசியல் திட்டத்தின் மூலம் தோற்றம் பெற்ற ஆங்கிலம் படித்த கற்றோர் குழாம் இத் தலைமையை கைப்பற்றிக் கொண்டது.

இவர்கள் மத்தியில் எழுச்சியடைந்த தேசியவாதம் கண்டிய மக்கள் மத்தியில் எழுச்சியடைந்த தேசியவாதம் போல காலனித்துவத்திற் கெதிரான தேசியவாதமாக இருக்கவில்லை. மாறாக காலனித்துவ ஆட்சியுடன் மோதாமல் ஏனைய சிறுபான்மை இனம், மதம் என்பவற் றோடு மோதுகின்ற சிங்கள பெள்த பேரினவாதமாகவே எழுச்சியடைந்தது. இச் சிங்கள பெள்த பேரினவாதம் ஆரம்பத்தில் மூல்லீமக்களுக்கு எதிராக திருப்பி விடப்பட்டது. இதன் விளைவே 1915ம் ஆண்டு நடைபெற்ற சிங்கள-மூல்லீம் கலவரம். தொடர்ந்து இந்திய வம்சாவழியினருக்கு எதிராக திருப்பப்பட்டது. இந்திய வம்சாவழியினருக்கு கெதிராக திருப்பி விடப்படும் போது தொக்கத்தில் பெருந்தோட்டத்துறை சாராத இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு எதிராகவும் பின்னர் முழு இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு எதிராகவும் திருப்பி விடப்பட்டது. இவ்வாறு இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு எதிராக திருப்பப்பட்ட சிங்கள-பெள்த பேரினவாதத்தின் உச்ச வடிவமே அவர்களின் பிரஜாவளிமைப் பறிப்பும் வக்குரிமைப் பறிப்புமாகும்.

இந்திய வம்சாவழி மக்கள் வாக்குரிமை பெறுவது அவர்களின் அரசியல் நிலையை ஸ்திரிப்படுத்தி, கண்டியப் பிரதேசங்களில் சிங்கள மக்களின் அரசியல் நிலையை பலவீனப்படுத்தும் என பரவலாக பிரச்சாரப்படுத்தப்பட்டது. அதேவேளை சிங்கள பெள்த பேரினவாதத்தின் அப்போதைய தலைமையாக விளங்கிய ஜக்கிய தேசியக்கட்சிக்கு இதற்கு மீலாக

இடதுசாரிகள் பலமடைந்து விடுவார்கள் என்ற அச்சமும் ஏற்பட்டது. இவர்கள் எதிர்பார்த்ததைப் போலவே 1947ம் ஆண்டு தேர்தலில் இந்திய வம்சாவழியினர் சார்பில் நுவீரலியா, தலவாக்கலை, நாவலப்பிட்டி, மஸ்கேலியா, பதுளை, அப்புத்தனை தொகுதிகளிலிருந்து 7 பேர் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் சார்பாக தெரிவு செய்யப்பட்டோடு 14 தொகுதிகளில் இடதுசாரிக் கட்சிகளைச் சர்ந்தவார்கள் வெல்வதற்கும் இவர்களுதுவாக்குகள் காரணமாகிறந்தன.

இத் தேர்தல் முடிவுகள் மூலம் இந்தியர் தேசியவாதமும் அதனை முன்னெடுப்பதற்கான தேசிய இயக்கமும் அரசியல் அந்தல்து பெற்று அமைப்பு வடிவம் பெற்றதை பேரினவாதிகள் உணர்ந்தனர். இதனால் ஈவு இரக்கமின்றி அதனைத் தடுக்கும் வழிகளில் ஈடுபட்டனர். அவசரம் அவசரமாக பிரஜாவழிமைச் சட்டத்தையும் வாச்சுகினமைச் சட்டத்தையும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி தமது பேரினவாத வெறிக்கு தனி போட்டுக் கொண்டனர்.

பிரஜாவழிமைச் சட்டமும் அதன் பிரதான அம்சங்களும்.

வரலாறு :

இந்திய வம்சாவழியினரின் குடியிருப்பு தொடர்பான பிரச்சினை டொனமூர் காலத்திலேயே ஆரம்பமாகிவிட்டது. இலங்கையாக்கனுக்கு ஓரளவு பொறுப்பாட்சி வழங்கிய டொனமூர் அரசியல் திட்ட காலத்திலேயே இந்திய வம்சாவழியினரின் குடியிருப்பையை தடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் ஈடுபடத் தொடங்கினர். அவர்களைப் பொறுத்த வரை இயலக்கூடியவரை இந்தியர்களின் குடியிருப்பையைப் பறிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இதற்கு அவர்கள் இந்திய வம்சாவழியினர் இலங்கைக்கு குடியேறும் நோக்கத்துடன் வரவில்லை என்றும் வேலைவாய்ப்புத் தேடியே வந்தனர் என்றும் நிரந்தரமாகத் தங்கும் நோக்கம் அவர்களுக்கில்லை என்றும் கூறினர். பிரத்தானிய அரசாங்கம் பெருந்தோட்ட பொருளாதார முயற்சிகளை நோக்கமாகக் கொண்டும் ஆங்கிளேயிடம் நிலங்களை இழந்த சிங்கள விவசாயிகளின் எதிர்ப்பினை மட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடனேயே இந்திய வம்சாவழியினரை குடியேற்றினர் என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

1940 இல் டில்லியில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர்களுடனான பேச்சு வார்த்தையில் கூட சிங்களத் தலைவர்கள் இதனையே வற்புறுத்தினர். ஆனால் இந்திய தரப்பின் நோக்கம் இதற்கு எதிர்மாறானதாக இருந்தது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை இந்தியாவிலிருந்து

குடிபெயர்ந்தோர் குடிபெயர்ந்த நாட்டின் பிரஜைகளாக கருதப்படவேண்டும் என்பதே கருத்தாக இருந்தது. இரு தரப்பினரும் முரண் பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்ததால் இம் மாநாட்டில் தீர்மானகரமான முடிவுகள் எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை.

இதன் பின்னர் 1947ம் ஆண்டு இலங்கைப் பிரதமர் டிஸ்ஸெனாயக்காவுக்கும் இந்திய பிரதமர் நேருவுக்கும் இடையில் புதுடில்லியில் பேச்கவார்த்தை நடைபெற்றது. பேச்கவார்த்தையின் முடிவில் ஒப்பந்தம் ஒன்றும் கைச்சாத்திப்பட்டது. இவ் ஒப்பந்தத்தில் குடியிருப்பு நிபந்தனைகள், வாழ்ந்த காலம், சீவனோயாய்த்திற்கான வழிகள், விண்ணப்பிக்கும் முறை என்கின்ற அம்சங்கள் அடங்கியிருந்தன. இவ் அம்சங்கள் தொடர்பாக கருத்திற்கு எடுப்போம், ஆலோசிப்போம் என கூறப்பட்டதே தவிர திட்டவட்டமாக கூறப்படவில்லை. இதனால் இலங்கை அரசு ஒப்பந்தத்தின் அம்சங்களை நடைமுறையில் செயற்படுத்த முன்வரவில்லை.

கதந்திரம் கிடைத்ததைத் தொடர்ந்து இந்திய அரசுடனான பேச்கவார்த்தைக்கு புறம்பாக இலங்கை தனிச்சையாக குடியிருப்புச் சட்டங்களை இயற்றியது. 1948 டிசம்பர் 15ம் திகதி குடியிருப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இச் சட்டம் முழுக்க முழுக்க இந்திய வம்சாவழியினில் பெரும் பகுதியினருக்கு குடியிருப்பையை மறுப்பதாகவே அமைந்திருந்தது. விண்ணப்ப நிபந்தனைகளே பெருமளவுக்கு இறுக்கமானதாக இருந்தது. இந்திய வம்சாவழியினரைப் பொறுத்தவரை நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையிலேயே இருந்தனர்.

இச் குடியிருப்புச் சட்டப்படி ஒருவர் இலங்கையின் பரம்பரைக் குடியிருப்பையைப் பெறவேண்டுமாயின் அவர்குறிப்பிட்ட திகதிக்கு முன்னர் பிறந்திருப்பாராயின் அவர்களுடைய தந்தை இலங்கையில் பிறந்திருக்க வேண்டும் அல்லது தந்தைவழிப் பாட்டனும் தந்தைவழி முப்பாட்டனும் இலங்கையில் பிறந்திருக்க வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டது. ஒருவர் குறிப்பிட்ட திகதிக்கு முன்னர் இலங்கைக்கு வெளியே பிறந்திருப்பாராயின் அவர்களுடைய தந்தையும் தந்தைவழிப் பாட்டனும் இலங்கையில் பிறந்திருக்க வேண்டும் அல்லது தந்தைவழிப் பாட்டன் இலங்கையில் பிறந்திருக்க வேண்டும் என்றும், குறிப்பிட்ட திகதிக்குப் பின்னர் இலங்கைக்கு வெளியே பிறந்திருந்தால் அவர்களுடைய பிறப்பு உரிய அதிகாரியிடம் பதிவு

செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது. குறிப்பிட திகதியாக சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும் திகதி நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இது பேரன்று பாட்டன், முப்பாட்டன் ஆகியோருடைய பிறப்பு பற்றிய ஏற்பாடுகள் அமெரிக்காவின் தன் மகாணங்களில் கறுப்பர்களுக்கு குடியிருமை மறுக்கும் நோக்குடன் கொண்டுவரப்பட்ட விதிகளுக்கு சமானதாகும் என கலாநிதி சந்திரசேகரன் தனது இலங்கை-இந்தியர் வரலாறு என்ற நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். இலங்கையில் அப்போது வசித்த இந்திய வம்சாவழியினரில் 75 வீதமானவர்கள் இலங்கையில் பிறந்தபோதும் கூட தந்தை, பாட்டன், முப்பாட்டன் என்போது பிறப்பை அவர்களால் நிருபிக்க வேண்டியிருந்தால் குடியிருமையை பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

உண்மையில் குடியிருமைச் சட்ட காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் பலரது பிறப்பைக் கூட நிருபிக்க முடியாத நிலையே அன்று இருந்தது. ஏனெனில் 1920ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே பிறப்புப் பதிவு ஆவணங்கள், இலங்கையில் ஒழுங்காக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. அதற்கு முந்தைய பிறப்புப் பதிவு ஆவணங்கள் நாட்டின் பல பாகங்களில் காணப்பட்டிருக்கவில்லை “பிறப்புப் பற்றிய இவ் ஏற்பாடுகள் தனக்கும் பிரச்சினையாக இருந்தது என்றும் தன் தந்தையின் பிறப்பு ஆவணங்கள் இல்லாமையினால் குடியிருமை விண்ணப்பத்தின் சில பகுதிகளை தன்னால் நிரப்ப முடியவில்லை” என கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான பீட்டர் கெனமன் பின்னாலில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்தாவுக்கு இலங்கை பிரஜைகள் கூட மூர்த்தி செய்வதற்கு கஷ்டமாக இருந்த ஏற்பாடுகளை இந்திய வம்சாவழியினர் எவ்வாறு மூர்த்தி செய்ய முடியும்? அதுவும் பிறப்பின் பதிவுகளின் முக்கியம் பற்றி எதுவும் தெரியாத பிற்காலத்தில் பிறந்த பின்னாள்களின் பதிவுகளைக் கூட ஒழுங்காக வைத்திராத பாமரத் தொழிலாளர்களால் எவ்வாறு தான் படிவங்களைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

குடியிருமை வழங்குவது தொடர்பாக இலங்கை சர்வதேச நடைமுறைகளைக் கூட என்னாவும் பின்பற்றியிருக்கவில்லை. சர்வதேச தீவியாக நாடுகள் குடியிருமையை வழங்கும் போது பிறப்பையே முதன்மையாகக் கவனத்தில் எடுக்கின்றன. விண்ணப்பிக்கும் நபர் குறிப்பிட்ட நாட்டில் பிறந்திருந்தால் அவருக்கு குடியிருமையை அந்தநாடு வழங்குகின்றது. பிரத்தானியாவின் குடியிருமைச் சட்டம் ஒருவர் பிரத்தானியாவில் பிறந்திருந்தால் அவர் சில புறநடையான ஏற்பாடுகளுக்கு உட்பட்டாலன்றி பிரத்தானியாவின்

பிரஜையாக கருதப்படுவார்” எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

கண்டிய குடியிருமைச் சட்டம் “சட்டம் தொடங்கிய அல்லது பின்னர் கண்டாவில் பிறந்தவர்கள் மரம்பறைப் பிரஜைகளாக கருதப்படுவார்கள்” எனக் கூறுகின்றது. இலங்கை குடியிருமைச் சட்டம் மாத்திரம் பாட்டன், முப்பாட்டன் பிறப்புப் பற்றிக் கேட்கின்றது. எப்படியாவது பெரும்பான்மையான இந்திய வம்சாவழியினரின் குடியிருமையைப் பறிப்பதே அரசின் நோக்கமாக இருந்ததையே இது காட்டுகின்றது. இதனை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் இலங்கையிலுள்ள 8 இலட்சம் இந்தியர்களில் 50,000 பேர் மட்டுமே இச் சட்ட மூலம் குடியிருமை பெறுவார்கள் என டினஸ் சேனநாயக்க 1946 இல் கண்டியத் தாதுவரிடம் கூறியிருந்தார்.

(தொடரும்)

26 ←

மறந்து போனேன். இடைவிடாது படம் பார்க்கும் அவர்களின் போராட்ட உணர்வு பற்றி என்னினோன். ஊருக்கு மாத்திரம் தான் உணக்கு (எனக்கு) இல்லை என்ற மாதிரி இருந்தது.

அண்மையில் இன்னோர் நண்பிடம் சென்றேன். 45 படக் கொப்பிகள் மேசையில் இருந்தது. என்ன, இவ்வளவு கொப்பினையூம் எப்போ பார்த்து முடிக்கப் போகிறீர்கள் என்றேன்? (வாசகர்கள் மன்னிக்கவும் என் நிலையில் இருந்து தான் அவரிடம் இதனைக் கேட்டேன்) இல்லையா, மக்கள் கடைக்குப் போனான் (மக்கள் கடை புலிகளால் நடத்தப்படுவது வாசகர்களுக்குத் தெரியும் என நினைக்கிறேன்) மற்றுக் கடைகளை விட அங்கை மலிஞ்ச வாடைக, அதுதான் என்றார்.

அண்மையில் இன்னோர் நாள். ஏதாவது நாட்டுச் செய்திகள் கேட்போம் என என்னி புலிகளின் செய்திச் சேவை தொலைபேசி இலக்கத்தை அடித்துவிட்டு செய்தியைக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தேன். செய்தியின் முடிவில், இரண்டு நாள் கழித்து தென்னிந்திய சினிமா பாடகி ஜானகி குழுவினரின் வருகையையும் அந்த நிகழ்ச்சி எங்கு நடைபெறும் என்பதனையும் செய்தியாகவே சொல்லிற்று.

நாட்டில் இருப்பவர்கள் மட்டும்தான் இப்பட....

நாம் எப்படியும்.....

ஆதாரித்துச் சொல்லது மட்டும்தான் எம் பொறுப்பு!

- அப்பு

செழியனின்

கவிதைத் தொகுதிகள்

மரணம்

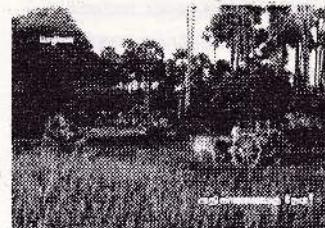
-(1985, செப்டம்பர்)

அதிகாலையைத் தேடி

-(1993 ஏப்ரலில்)

ஓர் ஒப்பிட்டு விமர்சனம் !!

-ஸோகதாஸ்

வெளியிடு : Kalam
3000, Victoria Park Ave, # 438,
North York, ont,
Canada.

க விதை விமர்சனம் என்றதும் இன்று சோலைக்கிளி யின் கவிதைகள் தவிர்க்க முடியாதபடி நினைவுக்கு வந்துவிடுகின்றன. குறிப்பாக முத்துக் கவிதை பற்றி எழுத முனைப்படுவேர் பலருக்கும் இதுதான் நிலைமை ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டது மேற்று, முத்துப் போராட்சி குழுவுடன் தமிழ்க் கவிதையுலகு புதுக் கவிதைத் தளத்தில் ஆழக் காஸ்பதித்தது. இதிலும் சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் சரியலிச (Surrealism) கூறுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு இன்னொரு புதிய பரிமாணத்தை (புதிய தளத்தில் என்றும் குறிப்படலாம்) கூட்டி நிற்கின்றன.

எம்.எஸ்.எம். அஞ்சர் உள்ளாங்க மாத்து இளங் கவிஞர்கள் பலரும், இன்னும் புலம் பெயர்ந்தோர்களில் சுகன் உட்பட வேறு சிலரும் சோலைக்கிளியின் இநே பரிமாணத்தை முட்ட முனைப்பட்டுள்ளனர். எனினும் சோலைக்கிளியின் கவிதைகளில் சொற்கள் சுதந்திரமாக நீந்து விழுகின்ற குக்குமத்தை விளங்கிக் கொண்டால் இவர்களது கவிதைகள் மேலும் சிறப்புறும்.

முத்துக் கவிதை புதிய பரிமாணத்தை முட்டி நிற்கின்ற இவ் வேளையில் தான் செழியனின் அதிகாலையைத் தேடி தொகுதியினைப் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. என்பது களின் நடுப்பகுதியில் இயக்கங்களின் இயக்கப் போக்கு மேலோங்கிருந்த வேளையில் சேரன், ஜெயாலன் போன்றோரை அடுத்து இயக்க நண்பர்களிடமும், வெளியிலும் நந்து அறியப்பட்ட ஒரு போராளிக் கவிஞராகத் திகழ்ந்தவர் செழியன்.

இ காலப் பகுதியில் முத்துப் பெரும் மதிற் கவர்கள் எல்லாம் செழியனின் கவிதைகளால் நிரம்பியிருந்ததை இன்றும் நினைவுபடுத்திக் கொள்வேர் பலர்.

முறைத்தந்த் கள்ளு
நாம் ஆச்சில்லை
ஒரு அநாதநுப் பின்னார்

ஒரு அடிமையார்
புதிய ஜெஹான்காந்தார்
நெருக்களில் முனிப்பதை
நாம் வேறுக்கிறோம்

இவை காலத்தின் தேவையோடு இன்னும் உயிர்த் துப்புடன் விளங்கும் செழியனின் கவிதை வரிகளில் சில. மேலும், 85 மே 14 அனுராதபுரம் பஸ்நிலையைப் படுகொலை நினைவாக எழுதப்பட்ட ஒரு சிங்கவ நன்மிக்கு மற்றும் கண்ணிகழ்வு, பெரினுக்கு ஒரு கடிதம் என்று செழியனின் கவிதைகள் பலவற்றை நினைவு படுத்திக் கொண்டே போகலாம்.

போராளிகளோடு தன்னையும் ஒரு போராளியாக இணைத்துக் கொண்டே உணர்வுகளுடன் பிரசவிக்கப்பட்ட இல்லாமல் போன தோழுங்கு மரணம் ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளை அடுத்து நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின் வந்திருப்பது தான் அதிகாலையைத் தேடி . இத் தொகுதியினுடாக செழியனிடம் ஒருவித பாப்ஸ்கலை எதிர்பார்த்தவர்களுக்கு பெரும் ஏமாற்றம். கவலை தரும் விசயம் முன்னைய செழியனைத் தரிசிக்க முடியவில்லை என்பது தான்.

எனிலைமயான பதப் பிரயோகமும், நம்பிக்கையை வலியுறுத்தும் படிமங்களுடன் கவிதைகள் முடிவுறுவதும் செழியனின் கவிதைகள் பற்றிய பொதுவான கருத்து.

அதிகாலையைத் தேடி தொகுதியிலும் ஒரு சில நீங்கலாக ஏணைய கவிதைகள் அணைத்தும் நம்பிக்கைக் குரல்களுடனேயே முடிவுறுகின்றன.

மரணம் தொகுதியின் கவிதைகள் போராட்சி குழலில் இருந்து பிறந்தவை உணர்வைத் தொடுகின்றன. உள்ளத்தையும் பாதிக்கின்றன. முடிவுகளில் காணமாடும் படிமங்களுடன் கூடிய நம்பிக்கைத் தொணி விடுதலைக்கான முத்தாய்ப்பாய் அமைந்து விடுகிறது. ஆனால்

அதிகாலையைத் தேடி கவிதைகள் அன்னிய தேசத்தில் இருந்து பிறந்தவை. செழியனின் சமூகப் பார்வையில் வீச்சுக் குண்டிமிருப்பதைக் கோடிடுகிறது. உணர்வைத் தொடுவதாக இல்லை. இதனால் முடிவுகள் நம்பிக்கைத் தொணியுடன் படிமங்களைக் கொண்டிருந்த போதும், அவை பல வர்ணங் கொண்ட கடதாசிப் பூக்களே!

அன்று தொடக்கம் இன்று வரை செழியனின் கவிதைகள் ஒரே சுற்று வட்டத்திற்குள் தான் நின்று கூல்கின்றன. சில கவிதைகள் உட்பொருளில் கூட வித்தியாசம் அதிகம் இருப்பதல்லை. இவ்விரு தொகுதிகளுக்கிடைமிலும் காணப்படும் வித்தியாசம் பின்னோக்கிய முன்னேற்றம் தான்.

கூறுற்றுமிகு
கிளங்கள் பழப்பிய பூ தந்திக்கும்
வேப்ப முத்தில்
ஏல் நாட்காரகோ
ஒடு குஞ்சர் காக் கருங்கூ.
ங்கள் நேர்த்து மலைக்களைப் போலவே
என் தூயம் ஸ்ரந்திடு?

இப்படித்தான் தொடங்குகிறது அதிகாலையைத் தேடி கவிதை. இவ் வரிகள் மரணம் தொகுதியில் தோழனுக்கு ஒரு கவிதை துப்பாக்கி மட்டுமே வைத்திருப்பவர்கள் ஆகிய கவிதைகளின் தொடக்கத்தை சட்டென்று நினைவு படுத்துகின்றன.

முன்னையதில்
(தோழனுக்கு ஒரு கவிதை)

அச்சம் தநுப் பேளையில்
சோகங்க் கூறும் நடவல்
நெருப்போர்த்து வேப்பாற்றில்
சோகம் நூலிற்ற
ஒடு ருநியிலின் கூச்சல்... .

பின்னையதில் (துப்பாக்கி மட்டும் வைத்திருப்பவர்கள்)

அது
ஒடு பின்னியு
நூராக இநுக்கலம்
மூளைம் உறந்துபோன
அந்த இருவு கேளவையில்
என் கெட்ட கனவோ
நூக்கம் விழுது
ஒடு பறவை சீர்ப்பது.

மேலும் இக் கவிதைக்கும் அதிகாலையைத் தேடி மில் வரும் துப்பாக்கிகளைப் பற்றி கவிதைக்கும் அதிக ஒற்றுமை உண்டு. ஒரே வீச்யத்தை வெவ்வேறு வார்த்தைகளில் கூறுகிறது. செழியனைப் பொறுத்தவரை வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் காணப்பட்ட வெவ்வேறு பிரச்சினைகளை (முன்னையதில் இயக்க முரண் பாடுகளினால் சுடுபார்களையும், மீண்ணையதில் இந்திய இராஜுவத்துடன் துப்பாக்கி தூக்கிச் சென்றவர்களையும்) பாடியிருப்பதாக நினைக்கலாம். ஆனால் கவிதையின் உட்பொருள் இவற்றை வேறுபடுத்தவே இல்லை.

குறிப்பாகக் கூறின் அதிகாலையைத் தேடி, எழுதியே முடிப்போம், துப்பாக்கிகளைப் பற்றி ஆகிய கவிதைகள் எழுதப்பட்ட காலப் பகுதியில் எமது மண்ணில் இந்திய இராஜுவத்தினால் யுத்தம் ஒன்று நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது என்றும், இந்திய இராஜுவத்தோடு சில குழுக்கள் செயல்பட்டு வந்தது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் மேற்படி கவிதைகளில் அவரது குறிப்புரைக்கேற்ப இந்திய இராஜுவம் தாய்மன்னில் தரித்திருந்ததற்கான அவர்களுடன் கூடி நின்ற குழுக்களைச் சுட்டுகின்ற எத்தகைய தடயங்களையும் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை.

அதிகாலையைத் தேடி கவிதையில் ...

அந்தியங்கள் தூபாந்து
கறை படியும் நீசம்
நெருக்களில் நினைவையா
புறிய துப்பாக்கிகளில் நடைப்பம்

ஆகிய வரிகளும்,

எழுதியே முடிப்போம் கவிதையில்

முதுகுற்றுப் பின்னே டுர்டி டிருத் துவங்குவன்
முழியிப் பாந்துமா

என்ற வரிகளும் மட்டுமே எமது தேசத்தில் அந்தியனின் இருப்பைச் சுட்டுவதாக ஓரளவுக்கு நினைக்கலாம்.

இதுவும் மரணம் தொகுதியில் வரும்
தோழனுக்கு ஒரு கவிதையில்...

தோழு!
அந்தியங்கள் இன்னும்
எங்கள் வெங்களில்

எங்களு வடவிலில்
எங்களு முறைகளில் எல்லாம்
தற்பீசு தற்பீசு
நுவக்ளோரு
அவைந்தயா

இவையும்
இவைது துப்பாக்கியைம் கண்டு
அன்றியை
நாங்கள்
முடங்கின் டெக்கப் போவதில்லை.

என்று இலங்கை இராஜுவும் தரித்திருந்த காலத்தில் பிறப்பெடுத்த வரிகளுக்கு ஒம்பாக முடியாது.

அந்திய மண்ணில் வாழ்ந்த போதும் சமூகப் பொறுப்புடையோர் பஸிடிட் காணப்படுவது போலவே தாய் மண் ணனின் தவிப்பு செழியனையும் ஆட்கொண்டிருக்கிறது. இது இன்று புகலிடங்களில் வாழும் ஏராளமானவர்களிடம் காணப்படும் ஒரு பரிதயிப்பு. இத் தவிப்பினை நிலவும் நாஜும், அம்மாவுக்கு, அழாதே அம்மா ஆகிய கவிதைகளில் அதிகமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

ஆனால் மரணம் தொகுதியில் பெர்லினுக்கு ஒரு கடிதம் கவிதையில்.....

நூலைதுயா நேசத்தில்
நூல் உறுத்தும் இயலில்
நீண். நூற் கண் விழுத்திருந்து
அவன் ஏழுதிய குதுப்
மிக நீண்ட நாட்களுக்கும் பிறு. . .

எங்கள் பூற்றந்து
மாயாத்தோடு
எங்கள் வியந்து
செம்மன்னோடு
எங்கள் நோத்தின்
பகல் வடக்ளோடு . . .

என்று தாய் மண்ணில் இருந்து கொண்டு தூரதேசத்தையும் தாய்மண்ணின் குழலையும் தொட்ட அவைக்கு அந்திய மண்ணிலிருந்து கொண்டு தான் வாழும் தேசத்தையும், தாய்மண்ணையும் தொட்டுணர்த்த முடியவில்லை. தவிப்பின் வெளிப்பாடு மூரணத்துயம் பெறவில்லை. என்றாலும்,

உஞ் அந்தாலை வேலாயில் இந்களும்

அந்தசாயும் நேராயும் இந்களைம்
அந்தி ஈங்கு இந்த ருத்து
நெவு எழும் நேராயும் கூட இந்களைம்

நான்
என் நேசத்திற்குச் செல்வேன்
நேசம் என்கிற போதும்
அது எடுக்கிற போதும்
வாழ்வின்ற
என் நேசத்து மனிதர்களோடு
புல்வதை செல்வேன்

என்று நிலவும் நாஜும் கவிதையின் முடிவிலும்,

அங்கே
நிலங்களுக்குக் கீழாக
நீ ஓயிற்று வைந்த
உன் புறவள்கள்
மகைங்களுக்கு போக
ஏழுந்து வந்திராக்கள்
இருவ
என்போதும் நீண்டும்
குவர்களிற் பலி
உறைந்தே போயும் இந்பயறில்லை

என்று அழாதே அம்மா கவிதையின் முடிவிலும் வருகின்ற நம்பிக்கைத் தொனிகள் வாசிப்போளின் உணர்வைக் கிளர்த்தி விடக் கூடியவை, ஆழியும், செழியனின் சமுதாயப் பார்வை இக் கவிதைகளில் வீச்சடன் காணப்படாமல்யினாலும் யதர்த்த குழலுக்கு புறம்புட்டு நிற்பதனாலும் யதர்த்த நிலைமைகளுடன் ஒப்பிட்டு மேலும் ஒருமுறை இக் கவிதைகளை வாசிக்கின்ற போது உணர்வுகள் அடங்கிப் போவதை உணரவாம். சுதந்திரம்-1990' கவிதை அக் காலகட்டத்தில் முழுப்பாணத்தில் நிலவிய ஜனநாயகம் பற்றிய ஒரு சிறந்த பதிவு.

செழியனின் கவிதைகளில் சேரனின் தாக்கம் அதிகம் என்பது பொதுவன் கணிப்பு. சுதந்திரம்-1990' துப்பாக்கிகளைப் பற்றி ஆகிய கவிதைகள் இக் கூற்றிற்கு மேலும் அழுத்தம் கொடுக்கின்றன.

இப்படியாகும் என்று யார் நினைத்தார்கள்? எரிகின்ற தேசத்தில் வாழ்கின்ற மனிதர்களோடு வாழ்வதற்கான என் விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருந்தேன். துரத்தி விட்டார்கள், பூக்களையும் பறங்கைகளையும், காற்றனாயும் மறுக்கின்றவர்கள்.

துப்பாக்கிகளோடு திரிகின்ற காலம்

ஆகிய வரிகளுடன் தொடங்கும் செழியனின் முன்னுரை
ஏற்கனவே மரணம் தொகுதியில்,

நான்
எங்கள் தேசத்தில்
வாழ விஞ்சுகிறீர்
எங்கள் தேசத்து நகாங்களை
எந்த ரீசு ஸ்வாதைகள்
அனைந்து போக முன்னால்
எங்கள் தெருக்களில் பயந்த
எங்கள் குந்தியின் கவுகுள்
உறைந்து போக முன்னால்

மனித வேட்பாயால்
கூடலை செய்யப்பட்டு
வீசி ஏழியப்பட்ட
எங்கள் தேசத்து இளைஞர்களின்
நடவடிக்கை மூல் நடந்து
பூர்வின் விளை நிலையத்தில்
வந்து இறங்கும்
இக்கிள் கூட்டத்தில்
எங்களை தோடு ந் அலையாதே!

என்று பாடிய வரிகளுக்குப் பதிலாகவே அமைகிற போதும் இப்படிப் பழுதிவிட்டு வெளிநாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்த தன் செயலைக் குற்றவுணர்வாகக் கருதும் செழியனின் உணர்வையும் இம் முன்னுரை பிரதிபலிக்கிறது.

மன்னின் மக்களுடன் வழங்கும்பிய செழியன் இன்று கண்டாலீ! இது அவர் செய்த குற்றமா? இல்லை! மன்னும், மன்னின் மைந்தர்களும் செய்த குற்றம். இதற்குப் பலியாகி சிலர் தாய் மன்னிலேயே மரணித்துப் போக, ஒரு பகுதியினர் மன்னிலேயே மௌனித்துப் போக, மறு பகுதியினர் புலம்பெயர வேண்டிய நிர்ப்பந்த்தை ஞெருங்கினர். இவர்களில் செழியனும் அடக்கம். அவ்வளவு தான்!

மரணம் தொகுதிக்குப் பின்பு செழியன் கவிதை எழுதுவதில் தொடர்ச்சியைப் பேணியவராகத் தெரியவில்லை. இத் தொகுதியின் (அதிகாலையைத் தேடி) கவிதைகளும் கூட ஆண்டுக்கொன்றாக எழுதியற்றை பொறுக்கி சேர்க்கப்பட்டனவாகவே காணப்படுகிறது. புகவிடத்துச் சஞ் சிளைகள் பத்திரிகைகளிலும் செழியனின் கவிதைகளைக் காணப்படு அரிது. மழுத்துக் கவிதை உலகு முட்டி நிற்கின்ற புதிய பரிமாணத்தை எட்டும் ஆற்றல் செழியனுக்கு உண்டு

இந்தப் பிறவியில் நான் வரப்போவதில்லை

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
நினைவுகள் மறந்து போகிறதா
அம்மா உங்களுக்கு!

கண் கலங்கி திருநீரிட்டு
வழியனுப்பிய ஒரு காலைப் பயணத்தின் பின்
என்றைக்குமாய் அன்று வாழ்ந்து
மறுநாள் இறந்தேன் தாயே!

நீ எங்கேமிருந்தாலும் கொள்ளி வைக்க
வந்திடென
இறுதியிலும் இறுதியாக சொன்னீர்களோ!

கைகளை முன்னுக்குக் கட்டி
பின்புறமாக ஓடலிட்ட
மைதான விளையாட்டில்
நாங்கள் எல்லோருமாய் முதலில் வந்தோம்!

பெரும் மனற் குவியலுடன்
பாதித் துண்டமாய் வெட்டியேற்றப்பட்ட
மஸ்ஜூன்னியிப் பாம்பின் மீது
மனைற் குவியல்கள் நில்லாமல் கொட்டுகிறது
இந்தப் பிறவியில் நான் வரப்போவதில்லை.

- ககன்

என்பதற்கு இல்லாமல் போன தோழனுக்கு
மரணம் ஆகிய தொகுதிகள் தக்க சான்றுகள்.

இன்றைய நிலைமில் மேற்படி பின்னடைவுகளிலிருந்து செழியன் தன்னை மீட்டுக் கொள்ளும் பொருட்டு கவிதை எழுதுவதில் தொடர்ச்சியைப் பேண வேண்டும்! தனித்துவத்தைக் கடைப்பிடிக்க எத்தனிக்க வேண்டும். கருத்துச் செறிவு மேப்பட வேண்டும். தாய் மன்னைப் பாடும் விசயத்தில் நிமிந்த நடையும், நேரிய பார்வையும் இன்னும் தேவைப்படுகிறது செழியனுக்கு!

தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்

16. வது தெரு
டாக்டர் சுப்ராயன் நகர்
கோடம்பாக்கம்
சென்னை - 24

இலங்கை, இந்திய 'தலத்' (ஒடுக்கப்பட்ட) இலக்கியங்களையும், ஈழத்து கலை இலக்கியங்களையும் மற்றும் உலக அரசியல், இலக்கிய மொழி பெயர்ப்புகளையும் தமிழ் மொழியில் பிரசுரித்து சேவையாற்றி வருபவர்கள் 'தாமரைச் செல்வி பதிப்பகத்தினர்' ஈழத்துக் கலிஞர்களின் புலம் பெயந்தோர் இலக்கியங்களையும் நூல் வடிவில் கொண்டு வர ஆவன செய்து வரும் தாமரைச் செல்வி பதிப்பகத்தாரின் அண்மைக்கால வெளியீடுகள்....

1.	தலித் திலக்கியம் போக்கும் வரலாறும் - அர்ஜூன் டாங்கே -தமிழில்: தி.க. சதாசிவம்	ரூ.12/-
2.	தமிழ் அழகியல் -இந்திரன் கட்டுரைகள்	ரூ.35/-
3.	பிறகு-ழுமணி - நாவல்	ரூ.30/-
4.	நந்தனார் தெரு - -விளி.பா.இதயவேந்தன் சிறுகதைகள்	ரூ.12/-
5.	துரோட்டனோடு -கொஞ்சநேரம் - த.பழமலய் தொடர்நிலைக் கவிதைகள்	ரூ.15/-
6.	பொம்மை அறை - சண்முகம் கவிதைகள்	ரூ.10/-
7.	பழைய கதவு - சண்முகம் கவிதைகள்	ரூ.6/-
8.	சமன் குலைக்கும் ராக் திசை -பிஃங்கப்ளாயிட் - சண்முகம்	ரூ.5/-
9.	அன்னை மணை -கூ.செட்டியப்பன் கவிதைகள்	ரூ.10/-
10.	திண்ணையில் திருக்குறள் -டாக்டர் சி.மா.பாலதண்டாயுதம்	ரூ.10/-
11.	ஜனநாயகத்திற்கு அப்பால் -பாப் அவைக்கியான் -தமிழில்: கலைச் செல்வன்	ரூ.17/-
12.	வெள்ளைமாடு -தங்கர்ப்சான் சிறுகதைகள்	ரூ.25/-

அற்பனுக்குப் பவுச வந்தால்.....

அரசியல் விபத்தில் இலங்கைக்கு வந்து வாய்ச்சி இன்னொரு ஜனாதிபதி விஜயதுங்க. 'பிரேமதாசா பரவாமில்லை' என்று சனம் சொல்லுமளவுக்கு விஜயதுங்கா இன்னமும் இறங்கிக் காட்டுகிறேன் பா' என்று செயற்பாட்டு தொடங்கிவிட்டார்.

அந்த மனுசனுக்கு எல்லாம் மற்று போய்ச்சோ மாறாட்டமோ தெரியவில்லை. இலங்கையில் நடப்பது இனப் பிரச்சனையில்லை, பயங்கரவாதப் பிரச்சனைதான் என்று அறிவித்துள்ளார். 'இலங்கையில் 40 சதவீதமான தமிழர்கள் சிங்களப் பகுதிகளில் குடியிருக்கிறார்கள், தொழில் புரிகின்றார்கள். ஆனால் வடக்கில் 'பஜாய்' (கூத்து) நடக்கிறது.... இப்படி அவர்களால் வாழ முடிகிறதென்றால் எப்படி இதை இனப்பிரச்சனை என்பது?' -கேட்பவர் விஜயதுங்கதான். ஒரு ஜனாதிபதி ஸ்தானத்தில் இருப்பவர்.

'சிங்களப் பகுதிகளில்.....' என்றால் வடக்கு கிழக்கு தமிழரின் பாரம்பரிய மண்ணன்று அவருக்கு நினைப்பு இருக்கிறதல்லவா? அந்த மக்கள் அரசுக்கெதிராக போராடுகிறார்கள் என்றால் அதற்குப் பெயர் பயங்கரவாதமா? வட-கிழக்கில் இன்று தமிழ் மக்களின் பேராட்டம் ஏத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பது தமிழ் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரம். இதில் எழும் பிரச்சனைகளை முகம் கொடுப்பது என்பதும் தமிழ் மக்களுக்குதான். இதற்கு இலங்கை அரசையோ இந்திய அரசையோ நாட தமிழ் மக்களைல்லாம் கொழும்பு தமிழ்க் குழுக்களுமல்ல.

1983 இல் சிறைச்சாலைக்குள் அலவாங்கு, கோடி அனுப்பியதிலிருந்து வடக்கு கிழக்கு மக்களின் மேல் குண்டு வீக்கம் விமானங்கள் பறக்க விடுவது வரை இந்தப் பத்து ஆண்டுகளில் விஜயதுங்க இலங்கையில் தான் இருந்தார். ஆணாலும் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை அவருக்கு பயங்கரவாதப் பிரச்சனையாகப் போய்விட்டது.

இது வக்கிரமும் கோமாளித்தனமும் நிறைந்த அறிவிப்பு.

இதற்கு அடி விழுந்தாற் போல் புலிகளின் மூநகிரி் தாக்குதல் அமைந்தது. நாக்தேவன் துறையும் மூநகி முகாமும் புலிகளால் தகர்க்கப்பட்டது. கமர் 900 க்கு மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் உயிரிழந்தனர். நூற்றுக் கணக்கான இராணுவத்தினர் ஓடி ஒளிந்து... அதைந்து திரிந்து.... அவஸ்ததப்பட்டனர். இவர்களின் பஸரும் புலிகளால் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது கைதுசெய்யப்பட்டனர் என்றெல்லாம் பரபரப்படைய வைத்த செய்திகளில் விஜயதுங்க பதறிப்போனார்.

'மூநகியைக் கைப்பற்றுங்கள்! புலிகளின் கவனத்தைத் திசைதிருப்புங்கள்!' என்றார். எல்லாத்துக்கும் சனம்தானே கிடைச்சுது. 'யாழ்ப்பாணத்தின் மீது குண்டு வீசுங்கள்' என்று படையினருக்கு கட்டளையிட்டாராம் சர்வ அதிகாரமும் படைத்த ஜனாதிபதி. மனித உயிர்கள் அவ்வளவு மலிவாய்ப் போய்விட்டது அவருக்கு! இந்த ஸட்சனத்துடன்தான் இலங்கையில் ஒருவர் ஜனாதிபதியாக இருக்க முடியும் என்றாகிப் போய்ச்சோ?

முன்னர் யாழ்தேவி நடவடிக்கை என்று இராணுவத்தினர் புறப்பட்டதும் கிளாவியுடன் திருப்பி அனுப்பப்பட்டதும் பழைய சங்கதி. இராணுவத்தினர் சோர்வடைந்திருந்தனர். ஆயுதம் வேணுமென்றனர் - ஆட்பஸம் தேவை

கார்த்திகை

மார்கமி

1993

இரு மாதத்துக்கு
ஒருமுறை
வெளிவரும் இதழ்

என்றனர். அரசு சம்மதித்தது, அனுப்பியது. அடுத்த யாழ்தேவி நடவடிக்கையை தொங்க பெரும் தயாரிப்புச் செய்தனர். அந்தச் சந்தியில் இராணுவத்தின் மனவளிமையை உக்பிட முயன்றனர். பூங்கரி அடியோடு மீண்டும் நெற்றியில் கைவைத்தனர்.

தை மாதத்துள் கிழக்கையும் யூன் மாதத்துள் வடக்கையும் இராணுவம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்று விஜயதுங்க குத்துமதிப்பாய் காலக்கெடுவும் கொடுத்திருந்தார். 'போரை வெல்லுங்கள், பதவியுயர்வு காத்திருக்கிறது' என்று இராணுவத்தினருக்கு முட்டாச காட்டினார்.

5ம் வகுப்புக் கல்வி, 5அடி உயரம், 5000'ரூபா சம்பளம் பேசி 7000 பேரை திரட்டினர். போர்க் கொடுமைகளைக் காணச் சகிக்காத 35 பேர் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். இராணுவத்திலிருந்து இதுவரை 4000 க்கு மேற்பட்டோர் வெளியேறி விட்டனர். உயர் அதிகாரிகள் மத்தியில் உற்சாகமற்ற நிலை நிலவியது. இதற்குத் தெம்பு கொடுக்க விஜயதுங்க முயற்சிக்க..... புலிகள் இராணுவ முகாம்களைத் தாக்க..... மீண்டும் இராணுவம் சோர்வடைய..... இப்படியே இராணுவத்தீர்வு 'முன்னேறுகிறது'.

இந்த பத்துவருட காலத்திலேயும் நடந்த தாக்குதல்களில் மிகப்பெரிய தாக்குதல் இது (பூங்கரி) என ஐரோப்பிய தொடர்பு சாதனங்களே இது பற்றிக் குறிப்பிட்டன. ஒரு ஜனாதிபதியின் இனவாதப் பேச்கக்கு விழுந்த அடி, பெரும் அழிவுக்குத் தயார்ப்படுத்திய இராணுவத்தினரை நிலைகுலைய வைத்த அடி என்ற அளவில் இத் தாக்குதல் தமிழ் மக்கள் தரப்பில் வரவேற்பிற்குரியதே.

இந்த அமளியில் புலிகளின் தந்திரத்தையும் மற்பது கடினமானது. இப்போ மாத்தையா, யோகி சர்ச்சைகள் எழுந்த நேரம். அதை பூங்கரித் தாக்குதலின் சந்தியில்கள் புதைத்துவிடும் முயற்சியில் புலியின் உயர்மட்டம் வெற்றிபெறுமா? இல்லையா? என்பது காலம் கதைசொல்லும் சங்கத்தியாக இருக்கும்.

♦♦♦

யாழ்தேவி நகர்ந்த விவகாரம் பற்றி ஒக்டோபர் 10ம் திகதிய இதழில் Sunday Times நிருபர் இப்பால் அத்தால் எழுதினார். இராணுவ தரப்பிலுள்ள பூங்காண்டிகளை வெளிக்கொண்டந்தார். இக் கட்டுரை இராணுவத்தின் மனநிலையை சிறைத்துவிடும் என்று உயர்பிடம் சிணந்தது.

விஜயதுங்க மட்டும் இலங்கைப் பிரச்சனையை பயங்கரவாதப் பிரச்சனை என்று சொல்லலாம், நான் இப்படிச் செய்யக்கூடாதா' என்று இராணுவ தளபதி சிசில் வைத்தியரட்டனை நினைத்தார் போலும்! சண்டே ரைம்ஸ் நிறுவன உரிமையாளர் ரஞ்சன் விழுமயற்த்தனாவுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார். இக்பால் அத்தாலை உடனடியாக சண்டே ரைம்ஸ் நிறுவனத்திலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும், இல்லாவிடில் ரயர் மாலைதான் போடவேண்டியிரும் என்று எச்சரித்தார்.

இலங்கையில் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தின் லட்சணம் இது. நாட்டில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதும் பாதுகாப்புப் படையின் கடமை என்பார்கள். அதன் தளபதியோ இப்படி மிரட்டுகிறார். கம்மா பேச்சு வாக்கில் கதைத்துவிட்டு போகும் விசயமா இது. இதுவும் வக்கிரம் நிறைந்த கோமாளித்தனம்தான்.

சந்தா விபரம் :

தனிப்பிரதி : 3 SFr
வருட சந்தா : 22 SFr

ஐரோப்பிய நாடுகளிற்கு ...
-25 SFr

Postcheck Konto :

30-37152-1
Manitham

Bank Konto :
Schweizerische
Kreditanstalt
3001 BERN
Nr- 220348-70

இலங்கை இந்தியா
- இலவசம்

இத்தோடு விட்டார்களா?

அத்தாஸ் மீதான மிரட்டலை கண்டித்து சுதந்திரப் பத்திரிகையாளர் இயக்கத்தின் (FMM) செயலாளர் சமன்வகாராய்ச்சி, சமசமாஜக் கட்சியின் தலைவர்கள், அதன் பத்திரிகை “சமசமாஜ” போன்றோர் மீதும் தொலைபேசி கொலைமிரட்டல் நீண்டது. பழைய ரயா ஞாபகம் இருக்கிறதா? என்றெல்லாம் கேட்டு பயமுறுத்தினார்கள்.

இத்தோடு மட்டும் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. இரண்டாவது தடவையாக அத்தாஸை மிரட்டியுள்ளனர். அத்தாஸ்க்கும் அவரது குடும்பத்துக்கும் மலர்வளையம் ஒன்றை அனுப்பி வைத்தனர். இராணுவ அதிகாரிகளால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டு மிரட்டல் கடிதமொன்றையும் அனுப்பியுள்ளனர். “ஓப்ரேசன் யாழ்தேவி பற்றி எழுதியதற்கான காணிக்கை இது” என்று வேறு எழுதப்பட்டிருந்தது.

வடக்கு கிழக்கிலே எப்போ செத்துவிட்ட பத்திரிகைச் சுதந்திரம் தெர்கிலே பிரேமதாசா காலத்தில் மேராசமான தாக்குதலுக்கு உள்ளகியது. தன்னை விமர்சித்ததற்காக பத்திரிகையாளனும் கலைஞருமான நிச்சாட்டி சொப்சாவை குண்டர்களை ஏவி படுகொலை செய்தார் பிரேமதாசா, புவிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் ராஜனி திரணகமலை கொலை செய்ததுபோல!

விஜயதுங்காவின் சாம்ராச்சியத்தில் புகழ்பாடும் புலவர்களால் பத்திரிகையாளர்கள் மாற்றினால் பிழைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை. இந்த தலைகால் புரியாத அரக்கத்தனத்தை சனம் ஜீரணிக்குமானால்.....

இனி இலங்கையில் நடப்பதை அரசு எழுதும், அதன் வாஸ்பிடி பத்திரிகைகள் மட்டும் உயிர்வாழும் என்ற நிலை உருவாகினாலும் என்ன ஆச்சிரியம்? வடக்கு கிழக்கு கண்முன்னே உள்ள உதாரணம்.

வடக்கு கிழக்கில் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை கொலை செய்த (இயக்கங்கள்) புலிகளின் சர்பு பத்திரிகைகள் அத்தாஸின் விவகாரம் பற்றி செய்தி வெளியிடுகின்றன. வேட்க்கைதான். “போர்க்காலத்தில் ஜனநாயகம் இருக்காது” என்று நெடுமாறன் (கவிசில்) புலிகளின் ஜனநாயக மறுப்புக்கு வக்காலத்து வாங்கிவிட்டுப் போனதும் இவர்களது பழைய செய்திகள்தான்.

“புலிகளின் கட்டுப்பட்டிலுள்ள பகுதிகளிலிருந்து இவ்வாறான ஒரு பத்திரிகை (சரிதிகர்) வெளிவர முடியுமா?” என்று தான் நினைத்ததுவண்டு என்டக்ளஸ் தேவா சரிதிகருக்கு பேட்டி கொடுத்திருக்கிறார். உண்மைதான். குரல்வளை நெரிக்கப்பட்டிருக்கும்

ஒரு வனுக்கு, கொலை

செய்யப்பட்டவனைக் காட்டி, “பார், உனக்கு உமிரோடு இருக்கும் உரிமை இருக்கிறது சுந்தோசப்படு” என்று சொன்னால் எப்படிமிருக்கும்? தெற்கின் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தின் ஸ்ட்ரைட்டை வடக்குடன் ஓப்பிட்டுத்தான் அவர்களால் விளக்கவைக்க வேண்டியிருக்கும் நிலையை வேறு எப்படி சொல்வது?

உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டு பத்திரிகையாளர்களைத் தாக்குவது (7-8-92), கமஹாக்களைப் பறிப்பது, சுதந்திரயால் குத்துவது (கேவிப் படச் சித்திரக்காரர் மூலம் மீது), கொலைமிரட்டல் விடுவது..... இப்படியே கொலை செய்வது (நிச்சாட் டி சொய்சா) வரை வளர்ந்து செய்தித் தாக்கு பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை பட்டியலிட்டால் பக்கம் போதாது.

இவையெல்லாம் முசப்பாத்தியாக நடந்தவைகளா, என்ன ??

ஒருவேளை அரசு செல்லமாகக் கிள்ளியும்.... ஆசையாகக் கொலை செய்தும் விணையாடுகிறதோ ???

♦♦♦

கொழும்பில் “தமிழ்க் குழுக்கள்” (மாஜி விடுதலை அமைப்புக்கள்) அரசியல் நீரோட்டத்தில் துவக்குப் பிடித்து அலாதியாய் நீந்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு தமிழ் மக்களின் தலைமேல் குண்டு விழுவதிலும் கவலையில்லை, பத்திரிகைச் சுதந்திரம் பறிபோவது பற்றி அறிக்கைவிடக்கூட நிராணியுமில்லை.

விசிலித்தால் காலடியில் ஒடிவந்து நிற்கும் அரசு விகவாசம் அவர்களுக்கு. நினைத்தால் சனத்துக்கு ளச்சல் வரும், முட்டாத கதவை உடைத்துத் திறந்த வீரம், இப்போ கதவுடைத்து ஜனங்கள் உடைத்து ஆட்கடத்தல் செய்யும் நிலைக்கு வளர்ந்துவிட்டது - அரசின் அனுசரணையுடன்.

திமர் திமிரென பொலீசாரும் எடுப்பிகளும் வருவர், இப்போ இராணுவ தேடுதலும் வேறு, வீட்டை சோதனையிடுவது..... எல்லாவற்றையும் தலைக்கூய் புரட்டிப் போடுவது..... இளைஞர் யுவதிகளைப் பிடித்துச் செல்வது..... விசாரிப்பது..... இமிசிப்பது..... என்றெல்லாம் தொடருகிறது கொழும்பு அமளி.

இது போதாதென்று இப்போ நேரம்கெட்ட நேரமெல்லாம் பீடுடைத்து ஆட்கடத்தல் பிசாக ஆட்டம் போடுகிறது. “நல்ல தமிழில்” பேசுகிறது. இக் கடத்தலுக்குப் பின்னால் இலங்கை இராணுவத்தின் புலனாய்வுப் பிலிவு இருப்பதாக பத்திரிகைகள் சில செய்தி வெளியிட்டுள்ளன. இதனுடன்

சேர்ந்து முகமட் முனால், நிலாம், முன்னாள் புள்ட் பொறுப்பாளர் மோகன் ஆகியோரும் இந்தியாவிலிருந்து அழைத்துவாய்ப்பட்ட இன்னொரு தமிழ்க் குழுவும் செயற்படுவதாகவும் மேலும் செய்திகள் வெளியாகின்றன. இதைச் செய்யும் அல்லது தடுக்கு நிறுத்த முடியாமலிருக்கும் தமிழ்க்குழுக்கள் “அரசியல் நிரோட்டம்” பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கின்றன.

பாலசிங்கமோ யாழிப்பாணத்திற்கு வந்த பத்திரிகையாளர் குழுவென்றிடம் மாத்தையா விவகாரம் பற்றி பதிலளிக்கையில் புலிகள் அடைப்பில் பிரதித்தலைவர் என்றொரு பதவி இருக்கவே இல்லை என்கிறார். விஜயதுங்கவோ வடக்கு கிழக்கு பிரச்சனை இனப்பிரச்சனையல்ல, பயங்கரவாதப் பிரச்சனையே என்கிறார். கொழும்பு தமிழ்க் குழுக்களோ (அரசுடன் சேர்ந்து) யுத்தம் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரானது அல்ல என்று அறிக்கை விடுகின்றனர்.

எல்லாம் நேரம்தான்!

அப்பட்டமாக பொய்பேகவது, கோமாளித்தனம் பண்ணுவது ஒருபுறமும் வக்கிரமாக நடந்து கொள்வது கொடுமைகள் செய்வது என்று இன்னொரு புறமும் இலங்கை இனப் பிரச்சனை களையாட்டில் சிக்கிச் சூல்கிறது.

பிரச்சனை இருப்பதைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ளப் பழகாதவரை தீர்வுகள் இன்னும் தொலைவில்தான்!

உலோகம்

இடியும் மின்னலும்
முகில்களைப் பின்தது
கரும்புகை கவ்விய
முகில்களை
பிராண்டியது பூமி
மனுத்தீர் முத்துக்களை
உதிர்த்து சிதமியது
அன்னி தன்மேல் கோட்டுச்
சந்தியது

பூக்கள்
நலைந்து நலைந்து
போதையில் களிந்தன
பூ_கள்
துத்திக் கீழித்தன

இலைகள் எல்லாம்
துவியின் உடல் சிறைத்து
பசுமையாய்ச் சிரிந்தன

அழுது வழந்த துளிகள்
தண்டில் வழிந்து
வீழ்ந்து
பாதக்களை நலைத்தன
தும்பிகளாய்
பொழுமி வொழத்து
விழ்மின.

வயிரா
ஞசித்துக் குடுத்து பூமி
சேஞ்சு சக்தியாய்
தப்பி விளையாடு
பொழுது போக்கியது

புழுதியில்
புண்டு அழுத துளிகள்
மேனி சிறைத்து
வெள்ளமாய் மரணித்தன

பூமி
பிராண்டிக்கொல்டே இருந்தது.

- பாலமோகன்

அந்தியே உன்பெயர் தென் ஆபிரிக்காதானோ?

- வரதன்

1976 ம் ஆண்டு தென் ஆபிரிக்க நிறவெறி அரசின் பாரபட்சமான கல்விக் கொள்கைக்கு எதிராக கொதிக்கெழுந்த மாணவர் கிளர்ச்சியின் போது 600 க்கு மேற்பட்ட கறுப்பின மாணவர்களை கொடுரமாகக் கட்டுக் கொன்ற போது சர்வதேசப் பத்திரிகைகள் தென்னாபிரிக்க அரசை நோக்கிக் கேட்ட கேள்வியே இது.

ஸத்தீன் அமெரிக்கா, ஆசியநாடுகள் என்று ஜோப்பியின் காலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட அதே காலகட்டத்தில் தான் ஆபிரிக்காவும் காலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. வடக்கே மத்திய தரைக்கடலும் தெற்கே இந்து சமுத்திரத்தையும் எல்லையாக கொண்ட ஆபிரிக்கக் கண்டம் முழுவதுமே பிரான்ஸ், பிரிடன், ஓல்லாந்து, இத்தாலி, ஜேர்மனி என அன்று பலம் பெற்று விளங்கிய அனைத்து ஜோப்பிய நாடுகளது காலனியாக்கப்பட்டது.

இதில் ஜோப்பியின் நாடுகாண் படலத்தில் வல்கொடகாமாவினால் நன்மைப்பிக்கை முனை எனப் பெயிடப்பட்ட இன்றைய தென்னாபிரிக்காவானது 1652 ம் ஆண்டு சென்னையை மையமாக வைத்து இயங்கிய ஓல்லாந்தரது டச்சு கிழக்கிந்திய சங்கத்தினரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. துயஸ் கால்வாய் இல்லாத அன்றைய ஜோப்பிய வர்த்தகத்திற்கு கேந்திர நிலையமாகவும் உலகிலேயே தரம்மிக்க கனிப் பொருட்களின் குவிமையாகவும் தென்னாபிரிக்க பிரதேசம் அமைந்திருந்தமையால் அதைத் தமது பூரண கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்காக ஓல்லாந்தரும் பிரான்ஸியரும் யத்தம் புரிந்து கொண்டிருந்த வேளையில் 1795 ம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர் ஓல்லாந்துப் படைகளுடன் மோதி சில பகுதிகளை தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர்.

தொடர்ந்த ஆங்கிலேயரது தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத நிலையிலும் ஏனைய ஆசிய நாடுகளை ஆங்கிலேயர்களிடம் இழந்த நிலையிலும் தமது ஆதிக்கத்தில் இருந்த தென்னாபிரிக்கப் பகுதிகளை 6 மில்லியன் ஸ்ட்ரேலிங் பவுஜுக்கு ஆங்கிலேயருக்கு விற்று விட்டு ஓல்லாந்தர் வெளியேறியதும் அப் பகுதிகளும் பிரித்தானியரின் வசமாகியது. இதுவே வெள்ளையர்கள் தென்னாபிரிக்காவை தமது ஆதிக்கத்தில் கொண்டு வர ஆரம்பித்தற்கான சுருக்கமான வரலாறு.

இவ்வாறாக தென்னாபிரிக்காவில் தமது ஆதிக்கத்தை ஆரம்பித்த ஆங்கிலேயர் அந் நாட்டின் கடேசிகளான கறுப்பின மக்கள் இவ் ஆதிக்க சக்திகளை எதிர்த்துப் போராட முனைந்த போது, அவர்களுக்கெதிராக மூர்க்கத்தனமாக கட்டுமிராண்டித் தாக்குதல்களைத் தொடுத்து தமது இருப்பை தக்க வைத்துக் கொண்டனர். இவ் ஆதிக்கத்திற்கான போராட்டமே தென்னாபிரிக்காவின் 350 வருடால் வரலாறாக அமைந்துள்ளது. இன்று தென்னாபிரிக்காவில் நிகழ்ந்து வரும் அரசியல் மாற்றங்களை ஆராய்வதற்கு முன் இக் காலப்பகுதியில் தென்னாபிரிக்க நிறவெறி அரசு கட்டவிழ்த்து விட்ட கொடுரமான நடவடிக்கைகளை வரலாற்று ரீதியாக நினைவுபடுத்திக் கொண்டு கட்டுரையைத் தொடர்வது வாசகர்களுக்கு தென்னாபிரிக்காவின் கடந்தகால வரலாற்றை ஒரளவு அறிந்து கொள்ள துணை புரியலாம்.

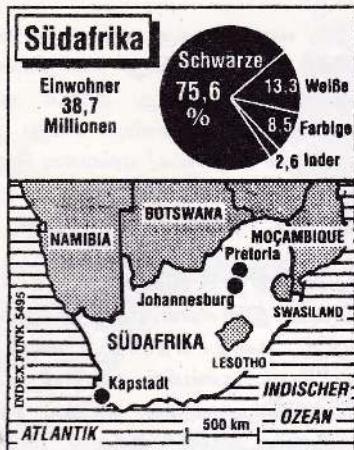
* 1652 ம் ஆண்டு டச்சு கிழக்கிந்திய சங்கத்தை சேர்ந்த ஜோன்வான் நீபெக் என்பவனும் அவனுடைய 90 பேரும் (Kap) என்ற இடத்தில் தரையிறங்கினர்.

* 1668 ஆண்டு காப்ஸ்ரட் (Kapstad) ஜ அண்டிய நகரங்களில் மேலும் பல ஓல்லாந்தர் வந்து குடியேறுகின்றனர்.

* 1688-1796 வரை இவ்வாறு வந்து குடியேறிய ஓல்லாந்தருக்கும் ஆபிரிக்க மக்களுக்கு பிடையே பல யுத்தங்கள் இடம்பெற்ற வண்ணம் இருந்தன.

* 1795 இல் ஏறால் மக்கார்ட்டி என்ற பிரித்தானிய தளபதி தென்னாபிரிக்காவின் சில பகுதிகளை தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருகின்றான்.

«Afrikaner»: Völkervielfalt.
Grafik: Indexfunk

நாட்டின் பிரசைகளே இல்லை என்ற நிலைக்கு உள்ளாக்கியது.

* 1960 ம் ஆண்டு வெள்ளை அரசிற்கு எதிரான ஆப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்ட ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸினருக்கு எதிராக பொலிசர் நாடாத்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் 69 பேர் பலியாகியதுடன் பயங்கரவாதிகள் என குற்றம் சாட்டி ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் தடைசெய்யப்பட்டது.

* 1962 நெல்சன் மண்டேலாவும் ஆ. தே. காங்கிரஸின் முக்கிய உறுப்பிரகள் 7 பேரும் கைது செய்யப்படனர்.

* 1964 ம் ஆண்டு நெல்சன் மண்டேலாவுக்கு எதிரான வழக்கில் அவருக்கு ஆயுள் தண்டை விதிக்கப்பட்டது.

* 1976 ம் ஆண்டு ஆபிரிக்க மக்களின் தாய் மாமியை மறுத்து ஆங்கில மொழியை மட்டுமே ஒரே மாமியாக அறிவித்ததை அடுத்து எழுந்த மாணவர் கிளர்ச்சியின் போது 600 க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களை படுகொலை செய்தது.

மேற்கூறப்பட்ட சம்பவங்களை விட பல்லாயிரக்கணக்கான வெள்ளையரது தாக்குதலாலும், வெள்ளையின் அரசை விரட்டுவதற்கான போராட்டத்திலும் தமது உயிரை நியாகம் செய்தனர் என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவை.

1838 டிசம்பர் 12 ம் திகதி வெள்ளையர்கள் தமது பிரதேசத்தை விரிவுபடுத்த முடினால் போது அதற்கெதிராக கிளர்ந்த 3000 கறுப்பின மக்களை ஒரே திணத்தில் படுகொலை செய்து இரத்த ஆறு ஓடவிட்டனர். டிசம்பர் 12 ம் திகதி ஆபிரிக்கர்களின் பெருநாளாக இன்றுவரை கொண்டாடப்படுகிறது.

இவ்வாறாக ஆங்கிலை ஏகாதிபாத்தியமானது ஏனைய காலனி நாடுகளில் கையாண்டதைப் போல் அன்றி தென்னாபிரிக்காவை இங்கிலாந்தின் ஒர் மாநிலமாகவே நடாத்தி வந்தது. ஏனைய ஆசிய நாடுகளில் எழுந்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாது அந் நாடுகளை விட்டு வெளியேறியது போல் தென்னாபிரிக்காவை விட்டு வெளியேறவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது தென்னாபிரிக்காவில் காணப்பட்ட கனிவளங்களே ஆகும். உலகிலேயே தரம் வாங்நத்தும் உயாந்த விலைமதிப்பு உடையதுமான யூரேனியம், பிளாட்டினம், தங்கம் போன்ற கனிப் பொருட்கள் இங்கு காணப்பட்டதே ஆகும்.

* 1815 ம் ஆண்டு ஆங்கிலையரது யுத்த நெருக்கடிக்கு முகம்கொடுக்க முடியாது மீல்லியன் ஸ்ரீவிங் பவனுக்கு தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்த பிரதேசங்களை ஒல்லாந்தர் விற்றனர். இதன் மூலம் பிரதீதானியரது உத்தியோகபூர்வ காலனியாக தென்னாபிரிக்கா மாற்றப்பட்டது.

* 1838 டிசம்பர் 12 ம் திகதி வெள்ளையர்கள் தமது பிரதேசத்தை விரிவுபடுத்த முடினால் போது அதற்கெதிராக கிளர்ந்த 3000 கறுப்பின மக்களை ஒரே திணத்தில் படுகொலை செய்து இரத்த ஆறு ஓடவிட்டனர். டிசம்பர் 12 ம் திகதி ஆபிரிக்கர்களின் பெருநாளாக இன்றுவரை கொண்டாடப்படுகிறது.

* 1886 ம் ஆண்டு தங்கம் விளையும் பிரதேசமாகிய இன்றைய யோகானில் பேர்க்கை (Johannesburg) தன்வசப் படுத்திக் கொண்டது.

* 1899 தொக்கம் 1902 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் வெள்ளையர்கள் ஆபிரிக்கர்களுக்கு எதிராக நடத்திய யுத்தத்தில் 2600 கறுப்பின பேர் வீரர்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இவ் யுத்தத்தின் மூலம் எஞ்சியிருந்த ஆபிரிக்காவின் சிற்றரகைள் யாவற்றையும் பிரிட்டிஸர் தம்வசமாக்கிக் கொண்டனர்.

* 1913 ம் ஆண்டு ஆபிரிக்கர்கள் வசமிருந்த நிலங்களை அபகரிப்பதற்காக தென்னாபிரிக்காவின் 87 வீதமான நிலம் 13 வீதமான வெள்ளையர்களுக்கும், 13 வீதமான நிலம் 75 வீதமான கறுப்பர்களுக்கும் என சட்டிதியாக அறிவித்தது. இது கறுப்பர்களை அந்

யாருக்குச் சொல்லியம்...

அமெரிக்கா, ஆவஸ்ரேவியா போன்ற நாடுகளில் இவ்கள் குடியேறி வாழ்வதற்கு அங்குள்ள மூலப் பொருட்கள் எவ்வளவு காரணமாக அமைந்ததோ அந் நிலையே தென்னாபிரிக்காவுக்கும் நேர்ந்தது. இதன் அடிப்படையிலேயே வெள்ளையர்கள் அங்கு சென்று குடியேறுவதற்கும் சொத்துக்களை வாங்கவும், முதலிருக்களை மேற்கொள்ளவும் செய்தனர்.

கடந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளிலும் வெள்ளையரின் பல்வேறு தலைமுறைகள் பல காரணங்களுக்காகவும் வந்து குடியேறியதன் மூலமாக இன்று தென்னாபிரிக்க மொத்த சனத்தொகையில் இரண்டாவது இடத்தை வகிப்பதுடன், அந் நாட்டின் தேசிய இனமாகவே கருதப்படும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. (இந் நிலைக்கு இவ்கள் வந்த முறை ஏற்றுக் கொள்ளப்படவோ சரியானவை என நியாயப்படுத்தக் கூடியவையோ அல்ல என்பது வேறுவிடம்) அது மட்டுமன்றி ஆங்கிலேயருது பிரதேச வில்தரிப்பு கொள்கைகளுக்கு கறுப்பின மக்கள் ஒத்துழைக்க மறுத்த காரணத்தால் இந்தியாவிலிருந்தும் ஏனைய ஆசிய நாடுகளிடமிருந்தும் பல்வேறு நிர்வாக வேலைகளுக்காக கொண்டு வரப்பட்ட மக்களும் இன்று தென்னாபிரிக்காகளைக்கவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். எனவே மேற்கண்ட விடயங்களை நினைவில் நிறுத்திக் கொண்டு இன்று தென்னாபிரிக்காவில் இடம்பெறும் அரசியல் மாற்றங்களை தொடர்ந்து நோக்குவோம்.

1989 ம் ஆண்டு இன்றைய ஆபிரிக்க ஐநாடிபதி வில்லியம் டி. கிளார்க் ஆட்சிக்கு வரும் வரைக்கும் தென்னாபிரிக்க அரசியல் கொள்கையில் கறுப்பக்களுக்கு அரசியல் அந்தஸ்து வழங்குவதற்கான எதுவித முன்னெடுப்புக்களும் மேற்கொள்ளப்பட வில்லை. கிளார்க் தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் கறுப்பின மக்களுக்கான அரசியல் அதிகாரம் வழங்கப்படாமல் தென்னாபிரிக்காவில் அமைதியைக் கொண்டு வரமுடியாது என்பதை பகிரங்கமாக அறிவித்திருந்தமையும், அத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றமையும், பதவிக்கு வந்ததும் 1990 இல் நெல்கள் மண்டைலாவை விடுதலை செய்தமை, ஆ. டே. காங்கிரஸ்க்கு 30 வருடங்களாக விதிக்கப்பட்டிருந்த தடையை நீக்கியமை, கறுப்பின மக்களுக்கான அரசியல் அதிகாரத்தினை வழங்குவது சம்பந்தமாக வெள்ளை இன மக்களின் கருத்தை அறிவதற்கான அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பினை துணிவுடன் நடத்தியமை போன்ற விடயங்கள் வெள்ளை நிறவெறிக் கொள்கையில் ஏற்பட்ட முக்கிய திருப்புமுனையாக கருதப்பட வேண்டியவை. மறுபுறத்தில் இக் கொள்கையில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வேலைவேண்டிய வரலாற்று நெருக்கடியும் வெள்ளையரக்கு ஏற்பட்டது.

(தொடரும்)

சுமார் ஒரு வருடங்களுக்கு முன் நடந்த சம்பவம் ஒன்று ஏனோ தெரியாது இன்று என் நினைவுக்கு வந்து தொலைக்குது. எனது நண்பர் குடும்பம் அதாவது நண்பரும் மனைவியும் எனது 7000 க்கு முத்தனர். தனி வாழ்க்கை! எவ்வளவு நேரம்தான் புத்தகம் போடியோ, ரிவி என்று பொழுதைப் போக்குவது, இப்படி யாராவது வந்தால் சந்தோசம்தானே.

வந்த வர்களை வரவேற்ற ரூ கோப்பியும் பரிமாவிலிட்டேன். இனி என்ன, எதாவது தேவையான தேவையற்ற கதைகள் தானே, கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம். நண்பின் மனைவி திடீரென நாட்டு நிலைமைக்கு வந்தார். நாட்டில் தற்போது இந்தியத் திரைப்பாங்களோ அவ்வது பாஸ்க்களோ பார்க்கவோ கேட்கவோ கூடாது எனப் புலிகள் தடைவிதித்துவங்களாம். அவற்றைப் பார்ப்பதோ கேட்பதோ போராட்டத்தை மழுங்கடித்து திசைதிருப்பிலிரும் எனக் காரணம் காட்டினர்களாம் என்று கூறியதோடு நில்லாது, தனது ஆதரவை தெரிவிக்கும் முகமாக அது நல்ல விடயம்தானே, வரவேற்கப்பட வேண்டியதுதானே எனக் கூறினார்.

அவவின் அபாரமான வரவேற்பைக் கண்டு எதனையும் விளங்கப்படுத்த முடியாத நிலையில், நான் அதனிலும் மேலாக எமது போராட்டம் பற்றிய உள்ளவை இப்படி வெளியுத்தும் ஒருவிடம் அதில் உள்ள முரண்பாடுகளை விவாதிக்க விரும்பாது விட்டுவிட்டன்.

அத்தோடு அவர்களும் விடை பெற்றுச் சென்றார்கள், சென்றுதுதான் சென்றார்கள், அடுத்த வாரம் தங்கள் வீட்டிற்கு வருமாறு அழைப்பை வேறு விடுத்து தொலைத்து விட்டுப் போய்னிட்டார்கள்.

அடுத்த வாரம் நண்பரின் வீட்டுக்குப் போகிறேன் என்னை வரவேற்று அமர்த்திவிட்டு நண்பரும் மனைவியும் அவசர அவசரமாக தங்கள் முக்கிய வேலையில் மூக்கியர்கள். நண்பர் சொல்லுகிறார் இருந்து கொள்ளுங்கோ, உடன் வெளியால் போய் வருகிறன்

முக்கிய வேலை வேறு ஒன்றுமில்லை. நண்பர் வீட்டியோக் கொப்பி மாற்றி எடுத்து வரப் போகப்போகிறார். மனைவி இனி எடுத்துவர வேண்டிய தென்னிடிய தமிழ் ச் சினிமாப் படம் எது என எழுதிக்கொண்டிருக்கிறா. நானோ அதிர்ச்சியில் என்னை

யுத்தம்
கொடுரமானது
யார் சொன்னது ... ?

இருண்ட கிழக்கிலும்
பட்டினி போர்த்து கூடும்
யுத்தம் தொடர்கிடுது

எல்லைகளுக்கு நீங்கள் வரும்
மனிதர்களை
அடித்து தூர்த்தி
ஏறித்து.....
நக்குக்கி மெல்லும்
ஒரு யாத்து கூடுமானது

யுத்தம் கொடுரமானது
யார் சொன்னது
இந்த யுத்தம்
எவ்வளவு இனிமையானது
தொயிலில்லையா.... ?

மேற்கேமிருந்து
தொடரும் விமாங்கள்
குண்டு மழுமினைப் பொழிய
ஷெல் விதைகளை தூாவியடிட....

புதிய
விதைப்புகள்...

பூமியைச் சிதைத்து
மனிதத்தை
இரத்தத்தால்
நனைத்தபடி

குரியமனைகள்
குதற்றித்தன்னிய
யோசியும் குறியும்
எல்லாமிழுந்த
எங்கள்
வீட்டு முற்றங்களில்
கிடக்கும்

இருண்டகிழக்கின்
உப்பாறுகளில்

கண்கள் தேவண்டப்பட்ட
மனிதங்கள் மிதப்பதும்...

வடக்கின் மூலைகளில்
மௌனம் தின்ற சடங்களைய்
மனிதர்கள் திரிவதும்...
அருகருகே
நம்மவர்கள்
உங்கப் பொன்டல்லவா....

மனிதா
இந்த யுத்தம்
எவ்வளவு இனிமையானது

குண்டில் ரிவிமாங்கள்
ஷெல்...
ர.கே. 47...
பியவார்....
டயர்...
நீ...

நாளை
நாங்கள்
நான்பதற்கு
பாலானா கூட
இல்லாமல்
எல்லைகள் நகர்கின்றன....

பட்டினி போர்த்திய வடக்கிலும்
இருண்ட கிழக்கிலும்
எல்லாத் திதைகளிலும்
இன்றும் நாளையும்
நாளை மறுதினாமும்
யுத்தம் தொடர்டும்....

இந்த
புதிய விதைப்புகளின்
பிரசவங்கள்
நாளையைப் பொழுதுகளில்
மக்களின் நேசிப்புகளால்
நிரப்பப்படும் வரை
யுத்தமென்பது....

பட்டினி போர்த்திய இருண்ட வடக்கும் கிழக்கும்

ரவிவாயன்

மீண்டும் ஒரு கலவரம்

கொழுங்கில் மீண்டும் ஒரு தடவை ஆசு படத்தெளிவு உதவியான் மற்றும்கஞ்சு எந்தோலை கலையும் அங்கூவாய்களினால் கட்டவிற்குத் துவியப்பட்டுள்ளது. இத் தலைவர்த்தியால் இறுவில்லங்கஞ்சு கோத்தமான பல வீரர்கள் தநையடிமைக்கும் பட்டுள்ளன. பல ஆட்சிக்காக்கி, வாணிக்காக், கடத்தவன் என்றும் கோத்தமான்பட்டுள்ளன. பல் கூயாய்வந்திருப்பது பட்டுள்ளனர். கொழுங்கில் இறுவில்லங்கஞ்சு எந்தோலை கலையும் சூற்று அமைய வாழுத்தோட்டப்பட்டுள்ளதேயே இத் தலைவரும் நடவடிக்கைகள் என்று கூறுகிறார்கள்.

உவ்வெங்குநூல் தெற்றார இக் கலவூர் இவங்கைக்கு புதிதானதுன். தீர்த்து உவ்வெங்கி பல நடவடிக்கைகள் அவர்களுக்கு எற்றாக கலவூர்கள் கட்டவில்லது விடப்பட்டிருந்தன. 1915-ஆம் ஆண்டு கண்டியில் ஆய்வுகள் இவங்கை முடிவுறுத்தும் விஷநுக்கர்ப்பட்ட கலவூர்த்தில் பல இங்கின்ஸ் கொஸ்பார்ப்பட்டிருந்தனர். பின்னர் 1970 காலில் புத்தாள் பாஸ்ரெகால்வீலூர், தூதைத் தோட்டாந்து கால்வீலூர் கலவூர்கள் தொழில்விப்பட்டன தற்போது கொழுங்கில் அதுவும் முன்விள்கள் செறிவாக வாழும் பழுதூரில் கலவூர் நோக்கட்டப்பட்டிருந்தது.

குற்றிரத்து கலவைக்குத்தான் பூரம் இருக்க.

வாழுந்தோட்டப் பகுதியில் வாழும் இவ்வும் போன்றை ஒருந்தி அங்கு வாழும் சின்னா மகள் ஓரிவெளிம் வட்டக்கு உணம் பற்று தூய்ச் செய்வதற்குத்தான். அங்கு இநிக்கும் போதே நான் வாங்கிய பகுத்தெயும் அதற்கான வட்டக்கூறும் தொழுந்திருக்கும்தான்.

வெந்த நவம்பர் 28ம் துக்கி அன்றாட திருப்பில் வீட்டில் நின்றப்பறவு பணம் கொடுத்தவர் வாழ்க்கு வட்டி கூட்டுறவு வகையில் முறைகோபன் கணக்குகளைக் கூறி பழந்ததைத் தருவாடு வற்றுத்தப்பன்னார். பேற்றுவதை ஆற்றி மூக்கலே தனது நவம்பர்நாள் பேர்ந்து பெற்றுவிடபை கோராக தாக்கியதால்வாய்க் கூவர் குழந்தை வீட்டிப்படி உடற்று சிக்காவிட்டார்களோ. அதிலே குழந்தைவர்கள் தந்திடும் கூட அவர்கள் விவரிக்கல் நிலைமை இந் தொழுகாச் செல்வே அறிக்கெல்லாத்தவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். பொவிஸ் நிலையத்தில் முறையில் சுட்டுவாக தாக்குதலைத் தஞ்சுவாடு கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பொவிஸ் அதில் அக்கறை காட்டவில்லை. ஏனென் முடியும் மின்னர் நாக்கள் சேல்கிறோய் எனக் கூறினர்.

பொன்ன நிலையற்றிவிருந்து கவலையுடன் திரும்பிய அப்பு
ராஸ்விங்கள் அப் பகுதி முன்விம் இளைக்களிடம் விழக்கூ

குறிப்பான். ஆத்தரும் கொண்ட ருஸ்வி
இவளாகுங்கள் கூட்டமாக அப் பெண்ணினில் வீட்டு, நோக்கிச்
செந்தியோது தாக்குதல் நடத்தியவர்கள் திருப்பி வந்து
கொண்டிருந்துகள். இந் துய்மினருக்கும் தீடுப்பில் கைக்கூடிய
நடவடிக்கை. இதில் சீக்கள் மகன் உழிவர் கொல்லப்பட்டார்.
இந் துய்மினும் மன் கொண்டிருந்தார்.

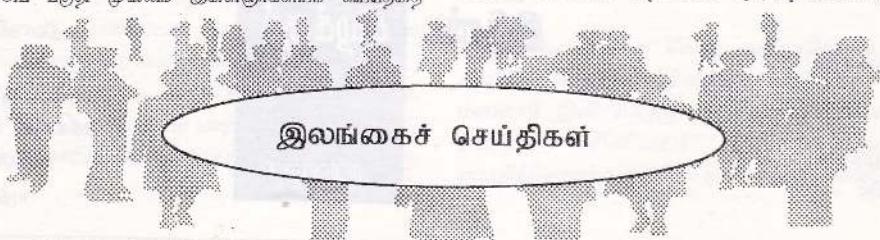
எல்லம் ஒத்த மன்ற பொலியர் வந்தனர். பொலியர் நிற்கக் கடியுறுகவே சிங்கவர்கள் நின்றும் தாக்குதலில் ஈருட்டனர். முன்வகைக்கு ராந்தியன் வீரகச் கணக்கு என்கிறது உடத்தான். அவர்களின் ஆப்போக்குக், வகைக்குக், என்கிறது அத்து நூர்க்கும். பொலியர் இவையெல்லாம் செய்து வரு யாத்திரிந்து வர்டு மன்றை கூட்டத்து கலைந்து போகச் செய்தனர்.

கலைஞர் நடக்கும் வரை வரத அரசியல்வாநிங்கள் இவை வழித்தனர். சமுதாயம் கூறும் இளைஞர் இப்படி நடக்காது என்றனர். பின்னால் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மாஷ்டர்ஸ் விரோதமை நடத்துவதை அதிட்டம் கொர்க்கை விடுதலை.

நீண்டு 3. 12. 93 குவனிஸ்கிலூ டிஸ்பாக்ஸ் தொடரை
நடாத்தி முழுத் தீர் சில நிமு நூற்றெல் மீராபோ பருதியில்
கைக்குவர்சு ஒன்று வெட்டத்தைத் தொடர்ந்து கவுயம் நீண்டு
இருப்பால்கூடியது. இந் எடுக்கங்களுக்குப்பொறும் கந்தி வெட்டு,
வார் வெட்டு என்ன நடவடிக்கை. பொலிஸ் நிலையமும்
கலைச்சுக்கு உள்ளால்கூடு. கொடும்பு நகர் கைதைச் செய்ததும்
நடவடிக்கை பகல் ஒரு மலை நூட்கக் 3 மலை வை கவுயம்
நடவடிக்கை. பொலிஸார் துய்யாக்கி மிழோகத்தையும், கண்மீரப்
குபை மிழோகத்தை மூற்கொண்டு கவுயத்தை அடக்கவார். இக்
கவுயத்தில் இந் துய்யாகும் இந் வெங்கள் உட்ட 15 பிர் கூம்
அவைத்து கொடும்பு பேரிய ஆஸ்பத்திரியல் அழுறிக்கப்
ய்கின்ஜானம்.

கலவுற் னொவ் டுவாது இருக்கும் பாந்து இராமாவும் கற்பவைனரும் காவலுக்கு நிறுத்தப்படுவனர். நிலைமை நியூ த்த நெருப்பாக உச்சது. துமின்வம் என்பாறும் கலவுற் கூடுத்தனர் என்ற நிலைமை.

இவ் வாழந்துபோய் பகுதியில் முன்னர் சீர்களாவர் இக்குறைவாகவே இருந்தன. மீடுவாரா குமசிங்க யூர் என்ற பெயரில் மால்விருத் ருக்கவேற்ற திட்டம் ஒன்றை உறிஞர்க்கிய மின்சாரி அவர்கள் அறிவுவாயில் ருக்கவேற்றுவார்களான்.

இலங்கை ஜனாதியஸின் மற்றும் தான் இலங்கையில் உள்ளவர்களுக்கு ஒயாகம் இருக்கிறதோ இல்லையோ ஓரிவருடைய பிழந்தான் மற்றும் எவ்வளர்க்கும் ஒயாகமாக இருந்தது. அவர்கூடும் மார்மீன், புவிகளின் தலைவர் மியாகாரங்கள்.

நவம்பர் 26ம் திகிடி மியாகாரின் மற்றும் நாளைத் தீவங்கை முழுவதும் ஒரு முயய்யாக காணப்பட்டது. அதுவும் நொழுமின் நிலை ஒருஷ கூடியதாக இருந்தது. அந்தைய தினம் கொழுமின் புவிகளினால் பாரிய தாக்குதல் நடைபெறும் எனும் வதந்தீகள் பலமாக முரப்பாய்த்தன.

நூயக்கத்தில் இராமுவர்த்தினர் புவிகளால் மிகவும் வேசாகவும் பாதிக்கப்பட்ட சிங்காரு பேஜிலென்ட்டாஜும், கூயாரு பேஜிலென்ட்டாஜும் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்றாக வெங்கோங்ஸ் கட்டவுத்து விப்படாம் எனும் கதநகள் அடிப்படை. இதனை சிங்கள வூராத்துப் பத்திரிகை நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்களை வெளியில் முரப்பியிருந்தனர்.

உற்காலில் 25ம் திகிடி இரவு வங்கோங்களை கீழ்க்காண்வதற்கான தராப்பாகல் நடைபெற்றாகவும் ஆனால் செய்தி வெளியில் முரப்பாய்த்தனால் மனித உரிமை நிறுவனங்கள், கூவேநாட்டுத் துறையாக்கள் என்பன உருபுதற்கு சூரியர் ஏர்க்காக்க செய்தினால் அது தவிர்க்கப்பட்டதாகவும் மற்றுக் கிடைத்த சொய்தினால் தேவிலிக்கின்றன. அந்தைய தினம் சுற்றால் நிறை போல கொழும்பு வேறுசோதி கூடுதல் தீர்த்து. தேங்கள் வேறுசோதி கூடுதல் தீர்த்தன. போக்குவரத்து வாகனங்கள் குறைவாகவே இருந்தன. ஆவுவங்களின்கீழும் பாடாகவைகளிலும் வை என்னிக்கை 25 வீத்தியிற்கும் குறைவாக இருந்தன. மங்கள் நடைபொலை ஆக்கினா.

சங்கள மங்கள் தாக்குதல் நடக்கலாம் என அங்கினர். தமிழ் மங்கள் கலவுற் நடக்கலாம் என அங்கினர். வொத்தியிற்கும் இந் தூய்மொழி யைத்திட்டனவே அந் தீர்த்தைக் கழுத்தனர்.

எதிரியே தெய்வமாகி

ஒரி மிர்சிகளை தூப்பாக அரசியற் கட்சி ஒவ்வில் ஆவுவங்கத்திலிருக் கொண்டிரன். ஆவுவங்கத்தைச் சுற்றி இராமுவாக காவலில் இருந்த வீரனில் வந்த காரணத்தைக் கூறினால்போல் உள்ளே கொண்டிரன்.

வரவேற்புக் கூடத்தில் என்னைப் போல பண் தலைவருப் பார்க்க

காத்து நிவந்தன். வரவேற்புக் கூடத்தை நோட்டியில் மாத்தைப் பார்க்க கூடியில் காணப்பட்டது. அதற்கு அநிகே புள்ளைச் சாதியிட ராஜாங்க அவைச் சுருக்கன் விஜேரத்தினாலில் மாறும் அதற்கு அநிகீல் மாத்தை இராமுவாக் தனாதி பார்க்க கூப்பேசுரவுவில் படிறும் மாதவைப் பார்க்க காணப்பட்டது.

ஒரி கைம் அதிர்த்தேன். ஆனால் கட்சியின் ஆவுவங்கத்திற்கு வந்தவீட்டோ எந்த முறை கூட என்கிற ஏற்பட்டது. அப் பாங்கனுடைன் மாங்க ஸ்ரீயாலில் காணப்பட்ட தமிழ் இதொன்றின்கீழ்க்காண மாற்கள் தான் அப் மியமையிலிருந்து என்னை விடுவிட்டன. மாட்டம் கட்சி ஆவுவங்கல் போலத் தூரியாலில்லை. ஒரி ஆப்பா மாதவை கூறின்தன.

சிறுது நேரம் சொன்னது. தலைவருக் காலை எனும் முறை வந்தது. மூலம் ஏறுந்து தலைவர் இருக்கும் இடம் கொள்கிறது. தூயாகக் கேட்கியில் இதொன்று ஒருவன் தலைவர் இருக்கும் தமிழ் இதொன்றின்கீழ்க்காண மாற்கள் தான் அநே பரிசும். தலைவரின் அதையிடுங்கும் பிழைத்தார், சுருக்கன் விஜேரத்தின், கொப்பிக்கரு என்பவர்களின் உறிவாய்க்கான் மாதவைப் பார்க்கப்பட்டன.

தூரைலென்டிரியும் கையாக இருந்த தலைவர் என்னை வூலைபூர்வர். என்னுடன் கதத்துக் கொண்டி தூரைலென்டிரியும் கைதத்துர். நான் அவருடம் இருந்த நேரம் முழுவதும் அவர் தூரைலென்டிரியும் கைதத்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய ஒர் செய்யாரு சம்பாதம் தான் மிலி (busy) என்றது என்கிறக் கார்வுது போல் இருந்தது.

பழங்கும் வந்தது. குழுத்தேன். மிஸ்ர் வகுக்கம் கூறி தலைவர்ப்பிரிந்து விவாவெற்றனர். தநியபவும் ஆயுதம் தநியத் தீவைனால் வரவேற்புக் கூடம் வரை என்னுடன் கூட வந்தனர்.

அப் ஆப்பா மானிக்கவை வட்டு தூநில் இறங்கி நடக்கத் தூநாக்கினால். என்குள் ஒருவில் குழுமம். தமிழ் மக்களின் எதிரியாக இருந்த பிழைத்தார், சுருக்கன் விஜேரத்தின், பார்க்க கூப்பேசுரவு என்னை எப்போது எழுதுபை தமிழுக் குருக்கனுக்கு தூய்வாய்க்கான்?

சுறம் வரும் வரை போட்டப் பதூநிம் என பழங்குமானத்தில் ஒரி தலைவருக்கு சந்தித்தப்பாற அவர் ஆக்ரீயாக கூறியமை ஏனோ குதையில் வந்து தூரைலைத்தன.

(கோடுமிக் கூட கூட EPDP மீன் தலைவர் பொயலத்தில் அதன் தலைவர் டக்ளன் தேவானிந்தாகவைச் சுற்றுக்கொச்சி சுன்று ஒரி தமிழ் மங்கள் கூறியவை)

கொழுந்து வாற் தமிழ் இலைசூர்கள் படியினிறை கூட உரிவாயு சொன்னது விருவார்கள், ஆனால் அவர்கள் சொன்னிக்கு டுப்பாத் ஒரு விபய இந்திக்கிறது. ஆதாரத் வெள்ளை வான் மிஸ்ரியை, கோருங் வீதியை ஏதாவது கெள்ளை வானைக் கண்டால் உடல்பாக எங்களுடுத் தந்து, பொந்துக்குள் உள்ளது மறைய வேண்டிய நிர்ம்பதற் கீட்போது தமிழ் இலைசூர்களுக்கு ஏற்பட்டிருள்ளது.

தீவிரங்கு வெள்ளை வானில் வருவார்கள். விசாரணை எனக் கூறி வாறுக்குள் இலைசூர்களை தூக்கியிர் போடுவார்கள். கண்ணகை கட்டி எங்கோல்வாணை கொன்று சென்று சிற்றிருக்கு செர்க்கார்கள். மீண்டும் சுதாரம் இல்லையென்று எங்காவு ஜிரித்தில் இந்தியில் போட்டிருக்கிற செல்வார்கள். இந்திய இடத்தில் நிற்குத் தீசை நிறுப்பாது நிருத்துக் கொண்டிருக்குற்று இலைசூரை போல்வார் கூது செந்து மீண்டும் விசாரணை.... பொதுக்குறுத்து மொவிலியும் சிற்றிருக்கது.... மீண்டும் விருத்தலை!

இவ் வெள்ளை வான் சாச்சாரம் பற்றி படியினர் முறையில் ஆதாரம் கூறினார்களே சேர்ந்தவர்களும் கூட கைவிர்ப்பு துள் வியர்ப்புக்குறிப்பு. அன்றையில் திரும்புவதற்கும் இராஜாங்க அமைச்சரின் மாதுகாயில் இந்த உருவாறும் கடத்தப்பட்டிருப்பதும் ஆதாரம் கூறினார்கள் போன்று விஷ்ணுக் கொன்றன. கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் இராஜாமனோகி புனித்தும் பாரானுமந்திரில் தீர் தொடர்பான கண்டற்றதற் தெரிவித்திருக்கிறார்.

ஏரிஸ் நேசிய புள்ளியியல் மிஸிலீஸி (NIB) இக் கடத்தல் குழுவை உருவாக்கியுள்ளனர் என தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. முனிஸி PLOT விருந்த உரை முதலாக் என்பது இக் குழுவுக்கு தலையை தாங்கிறது. இவையும் இவையும் கோர்ந்து கொண்டு கடத்துகின்றன என்பது இருப்பதையாக சொந்த தலையின் எப்போல் சென்னையிலிருந்து கொண்டுக்கொண்டு அதைத்து வந்து இது நடவடிக்கையில் இறங்கியுள்ளார் என சிங்களப் பார்த்திக்கூல் நெரிகிக்கின்றன.

இவ் வெள்ளை வான் கடத்தல் சேலை தற்போது திருப்பை, வெவ்வியா பருதிக்குறுத்து வில்திரிக்கியட்டிருள்ளது!

மீண்டும் தலைதூக்கும் இனவாதம்

தூங் இலைசூரை மீண்டும் இவொதும் தலைதூக்கும் தூங்கியுள்ளது. வழக்கும் போல்வை போந்த முக்குகளை இவொத்துக் கொட்டுவதற்கும் வளர்ப்பதில் முனிஸிபல்களும். மாத்தனை கிட்டதலை கொல்க்கா தலையைத் தூர் அன்றையில் யந்தும் தொடர்பாக

தரித்துத் தெரிவித்துபோது அதைத்து அஶயல் கர்க்கையும் தற்காலியாக தடைசெய்துவர்டு அவற்றின் நிலைகளையும் பொந்த கொலில்கள், தசைக் கோலில்கள், இன்னையா மானியாக்கள், மஹிலை நோயாவையாக்கள் என்கூறுவின் நிலைகளையும் சேர்த்து யுத்தத்திற்குத் தேவையான தடையாய்களை வாங்க வேண்டும் எனக் கூறுவுள்ளார் (ஆதாரம் - த ஜகங்கி 29. 7. 93)

பொலன்றுவ விகாராயிப்பிகளின் தலைவரான ருங்கடவுல் தீருவந்த நோயை தின்றும் ஒருங்கி சீலைகளைப் பூஷாக்கலை இயங்கவின் பூஷல்வைகளை நீக்க மாரங்கத்தினை சூர ஈர்ப்பான் கூவு வீரங்கை உருவாக்க வேண்டும் எனக் கூறுவுள்ளார். இவர் இதுவரை மூன்று கூறுகையில் மறு நாட்டிற்கும் இதற்கிற்கும் அழிவு ஏற்பட்ட ஒல்லோர் சமயத்திற்கு அவற்றுக் காக்க மாரங்கத்தினை முனிஸிபல் செய்யப்பட்டு போல சூயாவிடமிருந்து நோய்வைகளை நீக்க நாட்டையும் பொதுத்தும் மதுகாக்க சூர ஈர்ப்பான் கூவிகை அமைக்கும் நிற்காலையின்றும் எனக் கூறுவார். (ஆதாரம் - தீவிஜின் 29. 7. 93)

முந்பாத்திரம் அறியர் கந்தாள்கூட விமலதீரோ முத்துத்தில் நாம் வெள்ளாவிட்டால் 2000 ஆம் ஆண்டிலிரும் சிங்கள இன் ஒன்றை இல்லாத ஆந்திரவரும் எனக் கூறுவுள்ளார். (ஆதாரம் - வங்காதீபி 02. 9. 93)

கோட்டீ நாகவிகாராயித் தொழுவாலேதோரோ அன்று பொறுப்பாக்கூர கூக்கவிப்புறந்தால் இன்று இவ்வாரான புத்துவையும் நடைபெற்று. வடபூர்த்தை கூவிலை திரும்பி விரும்புவின் என அன்று பெளிக் கோட்டீக்குரு கூறுவார். ஆனால் வடபூர்ப்பர் போரில் கூறுவிரு தெளிவாகவே நூற்கியியும் போரை நிறுத்துவது உத்தரவு கூறப்பட்டது. அன்று பொறுப்பாக்கூர் கூந்து சென்றிருந்தால் அது மறு நாடு நிக்கம்ப்பட்டிருக்கும் எனக் கூறுவுள்ளார். (ஆதாரம் - வங்காதீபி 3. 9. 93)

வடக்கு கிடக்கு மக்களுக்கு ஏதாள இவொதும் உடியும் இந்தக் கலையை மக்கள் தெட்டார்களும் இனவாதம் வெள்ள மிக்குகளினால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருள்ளது.

அல்லிய மா விளையின் மாநாடுக்கான முடி ஏதாவதற் தேரோ மிர்தானிய ஆசியாளர்கள் மதவைாடு சிங்கள மக்களின் நிலங்களை காலைப்பட்டதின் கீழ் கூவிந்துத் தெரிவைப் பயிர்ச்செய்கையை ஆங்கிரத் தோட்டங்களில் கூவி வேலைக்கு தூங் தெரிவாவிலிருந்து தொழிலாளர்களை வருவதற்கார். அவர்கள் இன்று காலைச் சொந்தக்காரர்களை விட்டனர். நலங்கை அந்த பாஸ்பாய் சிங்களவர்களுக்கு இன்று நிலத்தின் ஒரு அங்குலத்தைக் கூட நீள் பூற இடியாறானாலும் மத்துவங்கள் நோட்டங்களில் கூவில்வை கூட சிங்களவர்களுக்குக் கிடைய்தில்லை எனக் கூறுவுள்ளார். (ஆதாரம் - தீவிஜின் 06. 9. 93)

நீக்க முடியாத அதிகாரிகள்

சொந்தமான ரெணைசன் ஸ் கொட்டல் தனியாருக்கு விற்கப்பட்டது. இருப்பினும் அவ் விற்பனைப் பணம் காப்பறுதிக் கூட்டுத் தானான்திற்கு கொடுக்கப்படாமல் காப்பறுதிக் கூட்டுத்தாபனக் கொள்ளக்கூடுக்கு முரணாக ஏயர் பஸ் வாங்குவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

மில்கோ நிறுவனத்தை விற்பது தொடர்பாகவும் பாரதுாரமான தவறுகள் நடைபெற்றுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. மில்கோ நிறுவனத்தின் பிரதான உரிமையாளரான ஆமின் வீரசிங்க இவ் இருவருக்கும் நெருங்கிய சகா ஆவர். சிறிது காலம் பின்கோ (Finco) நிறுவனத்தின் பணிப்பாளராக இருந்த ஆமின் வீரசிங்க இன் ரூ சிலோன் சிப்பிங் லைஸ்ஸ் (Ceylon Shipping Lines), சோச (கூ.மொ.விதி.) பிரிண்டஸ், மில்கோ (Milco), கொழுப்பு சர்வதேச பாடசாலை ஆகிய நிறுவனங்களின் உரிமையாளராவார்.

அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற நிதி உதவிக் குழுக் கூட்டத்தின் பின் அவரை நீக்குவது புதிய ஜனாதிதி மின் அபிலாசயாக இருந்த போதும், அவர் பலம் பொருந்தியவராக இருப்பதால் நீக்கப்படமாட்டார் என்றே அரசாங்கக் கட்சியைக் கேர்ந்த பஸ் கருதுவதின்றனர்.

பாஸ்கி என செல்லமாக நண்பர்களால் அமைக்கப்படும் பாஸ்கரவிங்கம் முன்னாள் ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவின் நெருங்கிய நண்பரும் பிரதான ஆலோசகருமாவர். முன்னாள் ஜனாதிபதிக்கு பொருளாதார விடயங்கள் தொடர்பாக சிறந்த ஆற்றல் இல்லை என்பதை சாதகமாகக் கொண்டு படிப்படியாக முழுப் பொருளாதாரத்தினதும் சுக்கானைத் திருப்பும் அதிகாரத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டார்.

அவர் அமைச்சராக இல்லாத போதும் அமைச்சரவையிலுள் அமைச்சர்களை விட பலம் வாய்ந்தவர். பிரேமதாசா அதிகாரத்தில் இருந்த போது அனைத்து அமைச்சரவைக் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொண்ட ஒரேயொரு வெளியாளர் இவரேயாவர். பாஸ்கரவிங்கத்தின் இன்னோ நெருங்கிய சகா திறைசேரியின் பிரதிச் செயலாளரான சன்முகவிங்கம். அரசின் நிதிக் கொள்ளக்களில் முடிவெடுக்கும் முக்கியமன அதிகாரி இவரேயாவர். தற்போது உலக வங்கியின் ஆலோசனையின் கீழ் செயற்படும் நிதிச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவின் தலைவரும் இவரேயாவார். அரச நிறுவனங்களை தனியாக மயமாக்கும் நடவடிக்கைகளை நெறிப்படுத்தும் பொறுப்பு இவர்கள் இருவருக்குமே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வார்த்தகத் துறையில் சர்ச்சைக்குரிய ஏயர் லங்கா நிறுவனத்திற்கு ஏயர் பஸ் விலைக்கு வாங்கியதில் நேரடியாகவே இவர்கள் இருவரும் சம்பந்தம்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. சன்முகவிங்கம் இலங்கைக் காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் அதிகாரியானதன் பின்பு காப்புறுதிக் கூட்டுத்தானத்திற்கு

இவ்வாறு இவர்கள் இருவரும் பலவாறான தவறுகளை விட்டிருந்த போதும் இன்னமும் அவர்கள் மிகவும் பலமானவர்களாக இருப்பதாகவும் புதிய ஜனாதிபதியின் விருப்பங்கள் என்னவானாலும் அவர்களை வெளியீற்றுவது கலப்பான காரியம் இல்லை என்றும் இவர்களைப் பற்றி நன்கறிந்தவர்கள் கூறிக் கொள்கின்றார்கள்.

-நன்றி : ராவுய

ஜப்பான் :

சூரிய சாம்ராஜ்யம்

ஜப்பானின் மீன்வருகை

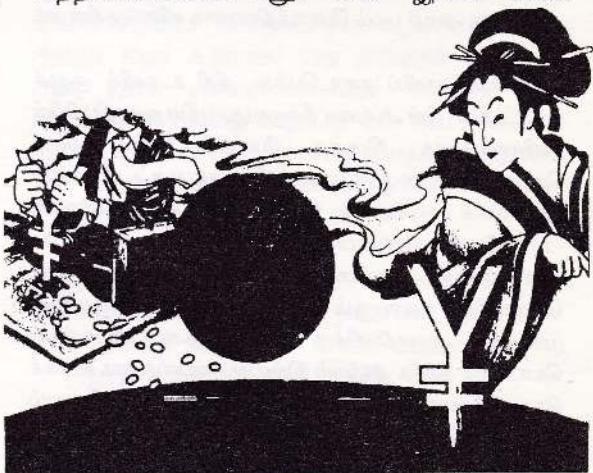
வியந்நம், கொரியா இவ்விரு ஆசிய நாடுகளில் அமெரிக்கா நேரடியாகத் தலைமிட்டது. ஆசியாவின் மற்றைய பகுதிகளில் அடக்குமுறை அரசுகளுக்கு கை கொடுக்கின்றது. இவ்வாறாக ஆசியப் பிராந்தியத்தில் அல்லவுறும் மக்களின் அடங்கா ஆத்திரத்தையும் வழித்தெரிச்சலையும் இது நன்றாகவே வரித்துக் கட்டிக் கொண்டுள்ளது.

அரங்கின் மையத்தை எவ்வித போட்டியோ, எதிர்ப்போ இல்லாது அமெரிக்கா ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஜப்பான் இதன் பாந்த பாதுகாப்புச் சிறகினுள் கோழிக் குஞ்சாக நின்று தனது இராணுவ பொருளாதாரப் புனர் நிர்மாணத்தைப் பலமாக கட்டி யெழுப்பிக் கொண்டுள்ளது.

ஜப்பானின் ஆனும் மேட்டுக்குடி வர்க்கம் ஆசியாவில் தங்கள் ஆனுமக்குட்பட்ட பிராந்தியங்கள் எனக் கருதும் பகுதிகள் உள்ளன. காலம் காலமாகவே ஜப்பானிய ஆனும் மேட்டுக் குடியினர் இப் பிரதேசங்களை தங்கள் 'பார்ம்பரிய் பிரதேசமெனக் கொள்கின்றனர். இதுவரை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்குச் சௌலை செய்யும் தலைமை தோழி, அமெரிக்காவின் இளைய பந்காளி என்ற பாத்திரங்களையே ஜப்பான் வகித்து வந் துள்ளது. ஆனால் இன் நோ தனது பாத்திரங்களைக் கலைத்து விட்டு தனது பார்ம்பரிய் பிரதேசங்களில் தன்னவம் கருதும் வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற எத்தனங்கள் செய்கிறது. தேவையேற்படின் இப் பிரதேசங்களை ஆக்ரோசமாக பாதுகாக்கவும் ஜப்பான் தயாராகவுள்ளது.

இரண்டாவது உலகப் போரின் போது நடந்த மூர்க்கத்தனமான ஜப்பானியப் படையெடுப்புக்களை ஆசிய மக்கள் எளிதில் மறந்து விடமாட்டார்கள். கருமேகமாக இன்று வானைச் சூழ்ம் ஜப்பானிய தற்போதைய நடவடிக்கைகள் மீண்டும் ஜப்பானியச் சூரியனின் உதயத்திற்கு கட்டியன் கூறுகின்றதோ??

1895 இல் ஆசியாவை வெல்லவும் அதனை தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ளவும் ஜப்பானிய இராணுவம் தாய்வானை முற்றுகைமிட்டது. கொரியா 1910 இல் ஜப்பானிய இராணுவத் தினால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டது. 1931 இலோ பாரிய

Empire of the sun

முற்றுகையை சீனாவின் மேல் தொடுத்தது. இரண்டாவது உலக மகாடியத்தத்தின் போது தென் கிழக் காசியப் பிராந்தியத்தையும் பசுபிக் தீவுகளையும் முற்றுகைமிட்டு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. ஜப்பானிய ஏகாதிபத்திய இராணுவம் சரித்திரத்தில் மறக்கழுதியாத, அதேவேளையில் நிலையான தொரு வடுவை விட்டுச் சென்றுள்ளது. இந் நடவடிக்கைகள் ஆசிய மக்களின், ஆசிய நாடுகளின் தலை விதி யையும் காலாகாலத்திற்கு மாற்றியமைத்து விட்டது.

கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட வெறிநாய் போல் ஜப்பானிய இராணுவம் மக்களைக் கொண்டு குவித்தது. 30 மில்லியன் மக்கள் இக் காட்டுமிராண்டி இராணுவத்தினால் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என மதிப்பிடப்படுகின்றது. கணக்கில்லை மக்கள் இதன் கரவுகளினால் சித்திரவைதை, சுற்பழிப்புக்களை அனுபவித்துள்ளனர். இதுதவிர இன்னும் பல மில்லியன் மக்கள் கட்டாய வேலை முகாம்களுக்கும்,

கொலை முகாக்கஞ்சும் பலவந்தமாக அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர்.

போரின் போது எற்பட்ட தொழிலாளர் பற்றாக்குறையை நிறுப்ப 2 மில்லியன் கொரியர்களையும், நாற்புதினாபிரம் சீனர்களையும் பலவந்தமாகக் கூப்ள்களில் திணித்து ஜப்பானிற்கு அனுப்பிவைத்தது. கொரியா, தாய்வான், சீனா, பிலிப்பைன் நாடுகளைச் சேர்ந்த 20,000 ஆசியப் பெண்கள் ஜப்பானிய இராணுவத்தின் பாலியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் பலவந்தமாக ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

பேரின் போது ஜப்பானின் போர்க் குற்றங்கள், தனது ஏகாதிபத்தியக் காலகட்டத்தில் ஆசிய மக்களுக்கெதிராகக் கட்டவிழ்த்து விட்ட கொலைவெறித் தாண்டவங்கள் எல்லாம் மிகத் தெளிவாக வே ஆவணங் களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஜப்பான் இவைகளுக்கு மன்னிப்புக் கேட்கவோ அன்றேல் இதுபற்றி வெட்கப்படுவதாகவோ காட்டிக் கொள்ளவில்லை. இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நட்டாடு என்ற பேரில் 'வெட்டிக் குறுக்கி' உதவித் திட்டமாக்கி நாடுகடந்த அபிவிருத்தி உதவி (ODA) என்ற திட்டத்தினை முன்வைத்தது. இதில் கூட ஜப்பானிய பெருமுதலாளிகளே அளவு கடந்த ஸாபத்தை ஈட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

போருக்குப் பிந்தியகால ஜப்பான் ஆசியாவின் ஆனும் வர்க்கத்துடனான தனது கூட்டடை இடையூது தொடர்ந்தும் வலுப்படுத்தியும் கொண்டு தனது இரண்டாவது முற்றுகையைத் தொடுத்தது. இவ் இரண்டாவது அலை புதியதொரு முற்றுகை அலை. இது முந்தையதை விட ஆர்ப்பாட்டமில்லாத மென்மையான, அதேவேளையில் பயங்கரமான பொருளாதார முற்றுகை. ஆசியாவில் உழைப்புத் திறன் இயற்கை வளங்கள் அபிதமாகவே செறிந்து கிடக்கிறது. ஆசிய நாடுகளின் ஆனும் வர்க்கத்தினர் ஜப்பானிய தேவைகளை நிறைவேற்ற விசுவாசமாகவும் என்றுமில்லாத அளவிற்குத் தயாரிலையிலும் இருக்கின்றன. இதனால் ஜப்பான் ஆசிய உழைப்புத்திறன், இயற்கை வளங்கள் ஆசியவற்றை கொள்ளையடிப்பதை மிகச் சுலபமாகவே செய்துகொள்ளக் கூடியதாகவே இருக்கிறது.

ஆசிய-பசிபிக் பிராந்தியத்தின் பொருளாதாரத்தில் ஏகாதிபத்தியக் கரங்கள் ஏறத்தாழ வலுவாகவே பதித்துவிட்ட இன்றைய நிலையில், ஜப்பான் இப்

பிராந்தியங்களைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கையில் அண்மைக் காலங்களில் இறங்கியுள்ளது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பின் ஜப்பானிய இராணுவம் மீதான தடை, அப்பொது செய்து கொள்ளப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையில் ஜப்பானால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதொரு தீர்மானம். ஆனால் சமீபத்திய அமைதி காக்கும் நடவடிக்கையின் மீதான 'திருத்தத்தில்' ஜப்பானிய இராணுவம் ஆசிய நாடுகளில் இப் பணியில் ஈடுபடலாம் என்ற தடைநீக்கம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இத் தடை நீக்கம் மீண்டும் ஜப்பான் உலகளாவிய ஏகாதிபத்தியக் கத்தியக் கூடத்தை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. அதன் அபிலாசையைப் பூர்த்தி செய்யும் ஒருபடியாகவே அமைகிறது.

அமெரிக்க-ஜப்பானிய கூட்டு

ஜப்பானிய ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் தோல்வியும் இதன் தொடர் நிகழ்வாக 1945 இல் இதன் கொலனிகளின் இழப்பும் ஓர் பெரிய பின்னடைவாக அமைந்தது. பேரின் பின் ஜப்பான் சிதிலமடைந்து கிடந்தது. அமெரிக்கா ஜப்பான் பற்றிய தனது கணிப்பை மறுபரிசில்லை செய்து கொண்டது. தனது அதிகாரத்தை ஆசிய, பசிபிக் பிராந்தியங்களில் விரிவுபடுத்த ஜப்பானை மிகப் பொருத்தமான தளமாக அமெரிக்கா தெரிவு செய்தது. மேலும் ரசிய, சீன கம்யூனிசுத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கையின் தலையாரி பதவிக்கும் ஜப்பான் மிகக் கச்சிதமாகவே பொருத்தி வந்தது. ஆக, அமெரிக்க உதவியுடன் ஜப்பானின் பொருளாதாரம் மெல்ல மெல்ல காலுான்றத் தொடங்கியது. ஜப்பானிய-அமெரிக்கக் கூட்டு ஒன்றுமட்டும்தான் போட்டியே அற்ற பொருளாதார, இராணுவ, அரசியல் கூட்டாக போருக்குப் பிந்திய காலத்திலிருந்து தொடர்கிறது.

ஜம்பதுகளில் கொரிய யுத்தத்தின் போதும் அறுபதுகளில் வியட்நாம் யுத்தத்தின் போதும் அமெரிக்கப் போர் நடவடிக்கைகளில் ஜப்பானிய கைத் தொழில் நிறுவனங்கள் விநியோகஸ்தாாக பங்கேற்றுக் கொண்டன. ஜப்பானிய பொருளாதாரம். இதன் மூலதனச் செழுமை என்பன அதிவேக வளர்ச்சியினைப் பெற மேற்கூறிய இரு போர்க்கால விநியோகங்கள் மூலகாரணியாகத் தொழிற்பட்டது.

உதாரணமாக ரோயோற்றா (TOYOTA) நிறுவனம் சிறிய நிறுவனமாக ஆரம்பித்தவென்று. பெரிதாக வியாபார வெற்றி பெறாது தத்தவித்துக் கொண்டிருந்தது இந் நிறுவனம். கொரிய மீதான

யுத்தத்தின் போது இராணுவ கனரக வாகனங்களை இது உற்பத்தி செய்த தொடங்கியது. 1951 இல் ஜப்பானின் தொழில் உற்பத்தி உலகயுத்தத்தின் முன் இருந்த உற்பத்தியியையும் விண்சி நின்றது.

1957 இல் ஜப்பானின் பொருளாதாரப் புனர்நிர்மாணம் தூர்த்தி நிலையை எய்திவிட்டது. உலகின் கட்டுமானத்துறையில் முதலிடத்தை வகித்ததுடன் மின் சார் சாதனங்கள், உபகரணங்களின் விற்பனையிலும் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது. இவை மாத்திரமல்லாமல் ஜப்பானிய இரசயான கைத் தொழில் துறைகளும், வாகனங்கள், விண்ஞான உபகரணங்கள், நையல் மெசின், கமராக்கள் போன்றவற்றின் உற்பத்திகளும் ஒன்றுக்கொன்று அக்கம்பக்கமாக ஒன்றையொன்று அரவணைத்து வளர்ந்து கொண்டன.

ஜம்பதுகளில் கொரிய யுத்தத்தின் போதும் அறுபதுகளில் வியந்தாம் யுத்தத்தின் போதும் அமெரிக்கப் பேர் நடவடிக்கைகளில்
ஜப்பானிய கைத் தொழில் நிறுவனங்கள் விநியோகஸ்தனாக பங்கேற்றுக் கொண்டன. ஜப்பானிய பொருளாதாரம். இதன் மூலதனச் செழுமை என்பன அதிவேக வளர்ச்சியினைப் பெற மேற்கூறிய இரு பேர்க்கால விநியோகங்கள் மூலகாரணியாகத் தொழிற்பட்டது.

மூலவளங்கள் ஜப்பானில் குறைவாக வேகிடைக்கின்றன. இதனை நிவர்த்தி செய்ய மற்றைய நாடுகளுடன் வியாபார அடிப்படையிலான பொருளாதார ஒப்பந்தங்கள் மூலம் தங்கள் பொருளாதாரத்தை ஜப்பானிய அரசு வளர்த்துக் கொண்டது. ஜப்பான் மற்றைய நாடுகளிடமிருந்து முக்கியமாக ஆசிய நாடுகளிடமிருந்துதான் பெரும் பகுதி மூலப்பொருட்களைப் பெற்றுக் கொண்டது. ஆசியா இம் மூலப்பொருட்களை விநியோகிப்பது மாத்திரமல்லது, ஜப்பானின் உற்பத்திப் பொருட்களின் மிகப் பெரிய நுகர்வு சந்தையாகவும் மாறின.

பிற்காலங்களில் ஆசிய நாடுகள் ஜப்பானின் உற்பத்தி மையங்களாகின. தொழில் நுட்பத்தில் முன்னேறிய ஜப்பான் ஆசியாவில் கீழ்நிலைத் தொழில்நுட்பம் சாந்த உற்பத்தியை குறைந்த கூலியுடனும் சுகாதாரக் கேடுகளை விளைவிக்கக்கூடிய, சுற்றாடலைப் பாதிக் கக் கூடிய நிலைமைகளுடனும்

முன்னெடுத்தது. ஜப்பானிய வியாபார வெற்றி, இலாபத்தை வாரியிறைக்க அதன் மூலதனம் பெருகிக் கொண்டே போனது. மேலதிகமாக மின்சிப் போன மூலதனத்தை ஆசிய வட அமெரிக்க நாடுகளில் கடல் கடந்த நேரடி மூலதனமாக முதலீடு செய்து, ஜப்பானியக் கம்பனிகள் பல்வேறு தேசிய நிறுவனங்களாக 80 கனில் அகர வளர்ச்சியைப் பெற்று நின்றன.

பொருளாதார சாம்ராஜ்யம்

இரண்டாவது உலகயுத்தத்தில் படுதோல்வியைத் தழுவிக் கொண்டு அடிப்பட்ட நாயாக நொண்டிக் கொண்டிருந்த ஜப்பான் இன்று உலகப் பொருளாதார சக்திகளில் முதன்மை வகிப் பதுடன், அமெரிக்காவுடனோ, ஜர்மனியாவுடனோ சரிசமாகத் தோன்னாடு தோன் உரசம் அளவிற்கு பலம் பொருந்தியதாக வளர்ந்துள்ளது.

இன்னும் கூர்ந்து கவனிப்பின், ஜப்பான் பல முக்கிய உற்பத்தித் துறைகளில் - வாகன உற்பத்தி, வாகன உதிரிப்பாகங்கள், இயந்திர வடிவமைப்புப் பெற்ற வேலை உபகரணங்கள், மின் அணுவியல் சார் உற்பத்திகள், கைரெக் கம்பியூட்டர்கள் போன்றவற்றில் - அமெரிக்காவையும் பின்தள்ளி நிற்கின்றது. இதே பாணியில் ஜப்பான் தொடர்ந்து முன்னேறுமானால் 21ம் நாற்றான்டின் முதல் பத்தாண்டு காலத்தில் (அமெரிக்கா உட்பட) எல்லா நாடுகளையும் பின்தள்ளி உலகின் முதலாவது மாபெரும் பொருளாதார சக்தியாக ஒங்கி நிற்கும். அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் நிலைகுலைந்து சோந்திருக்கும் இந் நிலையில் ஜப்பான் உலக முதலாளித்துவ ஏணியின் உச்சியை எட்டும் நிகழ்வு நடந்து கொண்டேமிருக்கிறது.

அமெரிக்காவின் பொருளாதாரச் சீர்குலைவின் முக்கிய காரணி அதன் இராணுவம் சாந்த மைய உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் ஆகும். இந்த இராணுவம்சார் மைய உற்பத்தி பெரும் கடன் கடமையை அமெரிக்காவின் முதுகீல் ஏற்றிவைத்தது மல்லாமல், மற்றைய உற்பத்தி வர்த்தகங்களில் ஒழுங்கீந்தகால் வர்த்தகச் சுழிலையையும் இழந்து போயிற்று. ஒரு காலத்தில் உலகின் முதலாவது கடன் கொடுப்பாளனாக விளங்கிய அமெரிக்கா இன்று உலகின் கடனாளனாக 4 திரிலியன் (trillion) டாலர்களுடன் விழிபிதுங்கி நிற்கின்றது.

அமெரிக்காவின் தேசிய உள்நாட்டு உற்பத்தி 1991 இல் 0.7 விதத்தால் குறைந்து போயிற்று. இது 1982 இன் பின் முதலாவது உற்பத்தி லீம்ச்சியாக அமைந்த அதேநேரம் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் துண்டு விழுந்த தொகை 268.7 பில்லியன் (billion) டொலர்களாகும். 80 கனின் நடுப்புத்திகளில் ஆரம்பமான இதன் பொருளாதார கீர்கேட்டில் இருந்து இது மீளவுமில்லை, மீள்வதற்கான சாத்தியக் கூறுகளும் தென்படவில்லை.

இதேவேளையில் ஜப்பான் மிகப் பெரிய கடன் கொடுக்கும் நாடாகவும் உதவித் தொகைகள் வழங்கும் நாடாகவும் மாறிவந்துள்ளது. 1991 இல் மாத்திரம் ஜப்பான் 10 பில்லியன் டெலர்களை உதவித் தொகையாக மற்றைய நாடுகளுக்கு வழங்கியுள்ளது. ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சி தற்போது 100 பில்லியன் டாலர்களை தொட்டு நிற்கிறது.

பிறநாடுகளில் முதலீடு செய்வதிலும் ஜப்பான் முனைப்பாக நிற்கின்றது. ஆசியாவில் முதலீடு செய்வதில் அமெரிக்காவையும் விண்சி நிற்கிறது. ஆசியாவிற்கும் ஜப்பானுக்கும் இடையிலான வர்த்தகம் 1986-90 க்கும் இடைப்பட்ட ஜந்து வருட காலத்தில் இரு மடங்காப் பெருகியுள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் குறைந்த கூவியில் தொழிலாளர்களை வழங்குவதில் ஆசியா முதன் மையான 'தொழிலாளர் வங்கியாக' பயன்படுவதுதான்.

ஜப்பானிய பெரும் தொழில் நிறுவனங்கள் 1985 இல் 0.5 மில்லியன் ஆசியர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியது. இத் தொகை இன்று 1.2 மில்லியனாக உயர்த்துள்ளது. இத் தொகையில் 50 வீதமானவர்கள் ஆசியாவிலுள்ள ஜப்பானிய பஸ்தேசிய நிறுவனங்களில் தொழில் புரிவார்கள். ஜப்பானில் தொழிலாளர்களின் கூவி மிக அதிகமானதால் ஆசிய நாடுகளில் தொழிற்சாலகளை அமைக்க ஜப்பானிய நிதி நிறுவனங்கள் முன்னுரிமை கொடுக்கின்றன. ஏனெனில் இங்கு குறைந்த கூவி கொடுப்பதன் மூலம் பன்மடங்கு ஸபத்தைப் பெற வசதியாக இருக்கிறது.

ஜப்பானியர்களுடன் ஆசியத் தொழிலாளர்களை ஒப்பிடுகையில் ஆசியர்கள் ஜப்பானியரின் சராசரிக் கூவியில் 5 வீதம் தான் பெறுகின்றனர். ஆசியர்கள் செய்யும் தொழில்கள் உடலை வருத்தக் கூடியவை கடினமானதும், இயந்திரங்களுடன் தனிமையில் போராட வேண்டியதுமாக உள்ளது. வேலையிடத்து

வசதிகள் கூட மிக மிகக் குறைவாகவே இருக்கும். இவர்கள் தங்களை அமைப்பு நீதியாக ஒன்றியைத்துக் கொள்ளவோ, வேலைநிறுத்தங்களைச் செய்யவோ முடியாத வகையில் அவர்களது உரிமைகளை பறித்தொடுத்துக் கொண்டது ஜப்பானிய பல்தேசிய நிறுவனங்கள்.

முன்பு ஜப்பானிய பல்தேசிய நிறுவனங்கள் கொரியா, தாய்வான், கொங்கெங், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் முகாமிட்டிருந்தன. இப் புதிய தொழில் மயமாகும் நாடுகளில் (Tiger Economies of NIC*) என இவை தங்களை அழைத்துக் கொள்கின்றன.) தொழிலாளரின் கூவி அதிகரிப்பால் ஜப்பான் குறைந்த கூலிக்கான வேட்டையில் இறங்க வேண்டியிருந்தது. இந்த வகையில் வறிய தென் கிழக் காசிய நாடுகளான தாய்லாந்து, இந்தோனோசியா, பிலிப்பைன்ஸ், மலேசியா என்பன இவர்களைக் கவர்ந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

(தொடரும்)

-தமிழில் : தேவா

(இக் கட்டுரை Christian Worker OCT. 93 இதழிலிருந்து மேழிபெயர்க்கப்பட்டு நன்றியுடன் பிரசரமாகிறது.)

* - Newly Industrializing Countries

எரித்து
ஏஞ்சல்களுக்கும்
நூராம்

உ. சேரனின்

நவது கவிதை நூல்

எரிந்து கொண்டிருக்கும்
நேரம்

வெளியீடு

ஆசியாவிற்காக: தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்

16, 4வது தெரு

தாக்டர் கப்ராயன் நகர்

கோம்பாக்கம்

சென்னை - 24

ஜ வவ் இந்தியா

இந்திய இராணுவத்தின் கொலைக் கருவிகள் உதற்றத்தன்ஸி புகையும் உங்ணமும் காஷ்மீரின் குளிரைக் கூட குடேற்றியிருக்கும்.

'காஷ்மீரில் பயங்கரவாதிகளைத் தேடி நடவடிக்கை □' என அரசு தொடர்பு சாதனங்கள் செய்தி வெளியிட இந்திய இராணுவம் காஷ்மீரின் அப்பாவி குடிமகன் மீது வெறித்தாக்குதல் நடத்திக் கொண்டிருந்தது.

தமது கணவன்மாரை, பின்னைகளை பறிகொடுத்த தாம்பர்கள் கண்ணீர் சொரிய தெருவில் இறங்கி உரிமை கோயில் நிகழ்வுகள் நெஞ்சை உக்பி விட்ட கடந்த ஒக்டோபர் மாதத்தில்தான் இந்தத் திரைப்படம் இங்கு பார்வைக்குக் கிட்டியது. பலித்திரன் என்பவர்தான் அத் திரைப்படத்தின் கதை, இயக்கம் என்பவற்றின் முதன்மையான். காஷ்மீரில் இராணுவ விடயங்களுக்கு பொறுப்பான உயர் அதிகாரியை காஷ்மீர் போராளிகள் கொன்று விடுகிறார்கள். இந்திய பாராளுமன்றம் பதறிப் போகிறது. உடனடி நடவடிக்கையாக தமிழ்நாட்டில் இருந்து புதிய அதிகாரி (சரத்குமார்) நியமிக்கப்படுகிறார் - காஷ்மீர் போராட்டத்தை அடக்குவதற்கு. இதுதான் படத்தின் மையகரு.

இதன் நடுவே காதல்... பின்பு குடும்பம்... பாசம் நிறைந்த தங்கை.... இரட்டை அந்த பகித்களுக்காக கவுண்டன். (இவர்கள் சுதாநாயகனை ஓட்டியவர்கள்) அவர்களைக் கூட பயங்கரவாதம் விட்டு வைக்கவில்லையே என்ற புலம்பல்.... இப்படி இன்னும் பல செருகல்களோடு ஒரு மொத்த மசாலா சேர்வை.

இப் படத்தில் இறந்துபோன இராணுவ உயர் அதிகாரியின் மனவை (நிறைமாதக் கர்ப்பினி) கணவனைக் கடும்போது கூடவே இருந்ததால் வாய்பேச முடியாமல் கை, கால் இயங்க மறுத்து கள்ளங்கபடமில்லாத குழந்தையோடு மரண வீட்டில் பரிதாபகரமாகத் தோன்றுகிறார். மரண வீட்டில் பங்கேற்கும் புதிய அதிகாரி (சரத்குமார்) அந்த விதவைத்தாயையும் குழந்தையையும் கண்டதும் மனம் நெகிழ்ந்து கொதிக்கிறார்.

இந்திய இராணுவத்தின் கொலை வெறியில் கணவனை இழந்து அகதியைக் கவுறுமை குழபிக்கைக்கு கூட வழிபில்லாமல் திரியும் பெண்களும் அவர்களது குழந்தைகளும் குயிர்ணை உரிமைக்காக போரிடும் மாநிலங்களில் தவிக்கிறார்களே அது பலித்திரனுக்கு தெரிவில்லையா? பலித்திரனின் பார்வையில் அவர்கள் இரத்த வெறி பிடித்தவர்களின் குடும்பம். இரத்தம் பார்க்காமல் அவர்கள்

உறங்குவதேமில்லை, மனிதன் கிடைக்காவிட்டால் நாயையாவது வெட்டிச் சந்தோசப்படும் மிருகங்கள் (இப் படத்தில் சரத்குமாரின் தங்கையின் செல்வ நாயை வெட்டுகல்). ஓட்டு மொத்தமாகச் சொன்னால் இந்திய ஆக்கிரமிப்பு, கரண்டலை எளிக்கும் அனைவரும் பயங்கரவாதிகள், இது பலித்திரனின் கண்டுபிடிப்பு.

இராணுவத்தினரோ அன்பான குடும்பங்களைக் கொண்டவர்கள், தேசுபக்தர்கள், தீவிரவாதிகள் தவிர யாரையும் துன்புறுத்துவதில்லை. அந்தோடு இந்திய ஜனாயகத்தின்பால் அவர்கள் எவ்வளவு மதிப்பு வைவத்திருக்கிறார்கள். இந்திய ஜனாயக ஆட்சியானது அவர்களது கைகளை கட்டிப்போட்டுள்ளது. அல்லது எந்த தீவிரவாதத்தையும் ஒரே நாளம் அடக்கிவிட முடியும் என்ற கருத்தை உயர் அதிகாரி (சரத்குமார்) இன்னுமோரு துணை அதிகாரியைடு பேசுக்கொது சொல்கிறார். பலித்திரனின் இக் கருத்து பல போராட்ட நிகழ்வுகள் பற்றிய அவிவள்ளவர்களுக்கு ஒன்றும் ஆச்சரியமானது அல்ல.

பலித்திரன் அவர்களே! எங்கு இராணுவத்தின் கை கட்டப்பட்டுள்ளது? காஷ்மீர், பஞ்சாப், மணிப்பூர், நாகாலங்குது, அசாம் இங்கெல்லாம், ஏன் ஈழத்தில்கூட, பெண்களை மாண்பங்கப்படுத்த... அவர்களது ஆடைகளைப் பியந்தெடுக்க... வீடு கொழுத்த... துப்பாக்கிகளால் மண்டையைப் பிளக்க... சிறையில் அடைக்க... அங்கு வைத்தே உயிர் எடுக்க.... இவைதான் இந்திய இராணுவத்தின் கைகட்டி தலைவனங்கும் பண்பு ஏன், தமிழ்நாட்டுப் பொலிஸே கொலை, சித்திரைவகை, கற்பழிப்புகளை செய்து ஜனாயகத்தால் தபிக்கொள்கிறதே.

இவற்றை விட இப் படத்தின் காட்சி தள முரண்பாடுகள் எத்தனையோ! ஒரு யுத்தப் படம் எவ்வளவு நேர்த்தியாக சித்திரிக்கப்பட வேண்டும். இப் படத்தில் ஆயுத மோதல் ஒரு மஹாற்று. நூறு துப்பாக்கிகள் குழந்து கூட அடிதடி போட்டு தீவிரவாதிகளின் இருப்பிடத்தை கைப்பற்றும் அதிசயம், இப் படம் மட்டுமல்ல தமிழ்ப் படங்கள் எவ்வளம் யதார்த்தத்தில் இருந்து இறங்கி பாதாளம் சென்று விட்டன. நீண்ட ஏணி வேண்டும் ஏறுவதற்கு!

இந்திய அரசாங்கப் பிரச்சார சாதனங்களை மறுபிரசரம் செய்து உயிர் கொடுத்து உருளிட்டிருக்கும் பலித்திரன் ஒரு அரசு அச்சகமே. பலித்திரனின் இந்த (இந்திய) நேசத்திற்குள்ளான் எத்தனை பலித்திரமன் விசமங்கள்!

- தமிழன்
ருசிச்

நிமலாகும் வாழ்வு

- ஆனந்தி

என்ன மாமா இந்தக் குளிருக்குள்ள யோசிச்சக் கொண்டிருக்கிறியன்?

இல்லைத் தம்பி, இந்த 'open' ஐ இறக்கினது தலையை சுத்தது, அதுதான் கொஞ்சம் வெளிக் காத்துக்குள்ள இருக்கிறன்.

உண் மையா இந்த மிசின் வெக்கைக்குள்ள நின்டிற்று வெளியில் வந்து நிற்க கக்மாகத்தான் இருக்கு. அதுவும் அருமையா, அமைதியா பக்கத்தில் ஒரு சின்ன ஆறு. அதுக்கு மேலே நேபிள் (Nebel) படிஞ்சு

கிடக்கு இன்டைக்கு இந்த ஆறு அமைதியாக கிடக்கிறதைப் பார்த்தா எங்கட வடக்க கடல் அமைதியாக இருக்கிறது மாதிரி இருக்கு, என்ன தம் பி

தொடங்கிறார் மாமா அறுக்க..... ஒரு ம்... கொட்டனேன்.

இங்க எல்லோரும் இவரை அறுவை மாமா எண்டுதான்

சொல்லுறவை, யாருப் பார்த்தாலும் எதைப் பற்றி யெண்டாலும் சொன்னா அறுத்துக் கொண்டே மிருப்பார்.

ஆன் 40 வயக்கு மேலே, இந்த கவீசில குளிருக்குள்ளாயும் வெமிலியும் 10 வருசத்துக்கிட்ட அடிச் உடம்பு இப்ப ஆயுப் போனார். இந்த பக்கிக்கு (Factory) வந்து இன்னும் 3 மாதமாகேல்ல. இங்க வேல செய்யிற எண்டா கொஞ்சம் தெம்பு வேணும். இரும்புத்துாள் அரிக்கிற பக்ரி. பெற்றோலோட கலந்து வருவதை ஒவ்வொகுக்க (Open) போட்டு காய்ந்த பிறகு இறக்கி அரிக்க வேணும். இதுதான் அவற்ற வேல, இறக்கேக்க ஒவ்வொன்ச சரிக்க, ரின்னுக்களை நிபிர்த்த, கொஞ்சம் இவரால் ஏலாது. அதுவும் இறக்கேக்க வெக்கையோட பெற்றோல் மணம் தலையைச் சுத்தும், சரிக்கேக்க இவரால் எல்லாத்துக்கும் ஏலாது.

தம்பி கொஞ்சம் சரிச்ச விடுங்கோ ... கூப்பிடுவார். அதுவும் மெதுவா. செவ்வன் (Chef) கண்டா பேசுவான்.

'Hast Du keine kraft?' (உனக்கு தெம்பில்லையா?) ஒருக்கா பேசிப் போட்டு சரிச்ச விட்டவன். எனக்கு தெம்பில்லையாம்.... சொல்லுறான்... ஆத்திரம் தான் வந்தது... என்ன செய்ய... சொன்னார். பாவமாக இருந்தது.

வித்தியாசமான மனுசன். இவர்ப் போல ஒருத்தரையும் நான் காணேல்ல. வேல செய்யேக்க பக்கத்தில் என்ன நடந்தாலும் தெரியாது. குனிஞ்ச வேல செய்து போட்டு எழும்பேக்க ஏதாவது ஒண்டில் தெடுக இடிப்போன். ஒருக்கா பாரமான ரின்னுக்களை வைச்ச தள்ளிக் கொண்டு போகேக்க அது இரும்ப படிய இடிக்க.... அது உடைஞ்ச பறக்க...

ஓய்... உனக்கு கண்ணில்லோ. வேல செய்யேக்க பார்த்துச் செய் - பிறகும் பேசுக்.

தலையை குனிஞ்ச கொண்டு நிற்பார், அவன் போனபிறகு

நானா இடிச்சனான்? அது தானா இடிச் சதுக்கு நாளென்ன செய்ய? சீரியஸ் ஸாச் சொல்லுவார்.

ஒரு நாளைக்கு ஒரு தரமாவது பேசு வாங்காம விடமாட்டார்.

இவலில் எனக்கு பிடிச்சது, எதுக்கும் ஒரு உதாரணம் சொல்லறது. ஊரில் உள்ள ஏதாவது ஒண்டை வைச்சு.

தம்பி நீங்க இரும்புத்துாள் பெற்றோலோட கலக்கிறதைப் பார்த்தா ஊரில் சாந்து குழைக்கிறது மாதிரியிருக்கு

இந்த அரிக்கிற மிசினைக் கொண்டு போனா தேத்தன்னிக் கடையில் மா அரிக்கிறதுக்கு நல்லது.

சிரிப்பேன்.

இவர் இப்படி அரைகுறையா வேல செய்வதற்கு என்ன காரணம் என்டா யோசிச்சுக் கொண்டு வேல செய்வது தான். மனுசி இவரோட இங்க சவீசில, ரோன வருசம் தான் வந்தவா. ஆனால் முன்று ஆன் பிள்ளைகளும் ஊரில். முத்தவழுக்கு 15 வயது. மூன்றாவது கடைசிக்கு 10 வயச். இதில் மிகவும் பரிதாபம், கடைசி மகன் பிறக்கேக்க இவர் இங்க வந்து மூன்றாவது மாதம். ஆக பத்து வயதான பிள்ளைக்கு அப்பாவின் முகமும், அப்பாவுக்கு பிள்ளையின் முகமும் போட்டோவிலதான். இதுவான் அனேகமா இங்க உள்ளவைகளின்ற வாழ்க்கை.

மூந்தகரியை பெடியன் அடிச்சுப் பிடிச் சிட்டாங்கள் எண்டதைக் கேள்விப்பட்டதும் சொன்னார்,

எனி என்ற பிள்ளைகள் மூந்தகரியால் வரலாம், என்ன தம்பி

எப்படியோ தப்பி கடைசி மகன் கொழும்புக்கு வர ஸ்பொன்சர் கேட்க பொலிஸிற்கு போனார்.

ஏன் முன்று பிள்ளைகளையும் கூப்பி பிடேல் வ? மூன்றையும் கூப்பிடுவதென்றால் தரலாம் இது பொலிஸின் ஒற்றைப் பதில். மூன்றும் வரேஸாது. கஷ்டம். சின்னப் பெடியன் எண்டபடியால் கடைசி மகன் வந்தவன் அரைகுறை டொச் இல் விளங்கப்படுத்தினார்.

பார்க்கறம், ஆனா மூன்றையும் ஒன்றாகக் கூப்பிடப் பார். இந்தப் பின்ன இங்க வந்த மற்ற இரண்டும் ஆரோட இருக்கிறது பார்க்கிறன், Chau!

வெளியே வந்தார். அரைகுறை ஆனந்த்துடன்...

எப்படியும் தருவாங்கள் என்ன தம் பி

கண்களில் நம்பிக்கையுடன்

கேப்பார்.

என்ன பதில் சொல்வது.

மூன்று பிள்ளைகளையும் கூப்பிடுவதென்றால் நடக்கக் கூடியதோ? முத்தவழுக்கும் இரண்டாவதுக்கும் 10 வயதுக்கு மேலே. அதாவது 15, 13.

அதனால் புலிகள் பாஸ் தரமுடியாது என்று விட்டார்கள் கடைசி மகனுக்குத்தான் கொடுத்தார்கள்.

முத்த மகன் கடிதம் எழுதினான். எங்களுக்கு 25 வயதுக்குப் பிறகுதான் பாஸ் கடைசிக்கும். உயிரோட இருந்தா அதுக்குப் பிறகு வாறும். அதுவரை நீங்க தம்பியோ சந்தோசமா இருங்க கவலையோடு சொன்னார்.

இப்ப கொழும்புக்கு வந்து நிக்கிற பிள்ளையைக் கூப்பிடுவது என்றால் இவர் எப்படியும் வேலை செய்ய வேணும்.

போதாக குறைக்கு 15 ஆயிரம் பிராங்குக்கு வட்டி கட்டுகிறார்.

செவ்வழுக்கு இவரை எப்படியும் நிற்பாட் வேணும் எண்ட எண்ணாம். ஒவ்வொரு தரமும் வேலையிலை ஏதாவது குறை சொல்லுவான்.

இவராலை தொடர்ந்து வேலை செய்வர் என்று சொல்ல முடியாத நிலை.

வந்தவுடன் சொன்னார், எப்படியும் 4 வருசம் வேலை செய்ய வேணும். அப்பதான் மரியாத இருக்கும்.....பிறகு 3 வருசமாகி..... இப்ப சொல்வார், எப்படியும் 1 வருசம் செய்து கடனையும் முடித்து பிள்ளையையும் கூப்பிட்டா காணும் என்பார்.

வந்து இரண்டாம் மாதம்

சப்பாத்து

கேக்கப் போனார்.

எங்களுக்கு விசேஷமாக இரும்பால் செய்த சப்பாத்து தருவாங்கள். செவ்வனோ மூன்று மாதத்துக்குப் பின் (அதாவது புறோபே சைற் - Probe Zeit) முடிந்த பின் தருவதாக சொல்லி அனுப்பி விட்டார்.

மாமாவுக்கு புறோபே சைற் என்றால் என்னவென்று தெரியாது. என்னிடம் கேட்டார்.

என்ன சொல், புறோபே சைற் என்றால் மூன்று மாதம் முடிந்த பின் ஒருவரைப் பிடிக்கவில்லை என்றால் நிற்பாட்டலாம் என்ற விசயத்தைச் சொல்லவா?

குழம் பி னோன். எனக்கும் விளங்கவில்லை என்று சமாளித்தேன்

மாமாவைப் பார்க்க பாவமாக இருந்தது.

அவர் இருமிக் கொண்டு மற்ற ஒவ்வனை (Ofen) இறக்கப் போனார்.

வெளியே தூர்த்து மலையையும், அந்த ஆற்றறையும் பனிப் புகார் (நேபிள்) முற்றாக மூடிவிட்டிருந்தது.

வாசகர் கடிதம்

மனிதம் ஆசிரியர் குழுவிற்கு,

என் இதயம் நிறைந்த வணக்கங்கள்.

தமிழ் வாசனையே இல்லாத மேலைத் தேய கலாச்சாரங்களால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நாட்டில் இருந்து மனிதம் வெளிவருவது என்னைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு விடயங்களைச் சிந்திக்க வைக்கின்றது. மனிதம் தாய் மௌழியாம் தமிழ் மௌழியில் உலகம் எங்கும் தன் வாசனையைப் பற்றிவதோடு, தாய் மௌழியில் மேலும் பற்றையே தருகின்றது. இதற்கு தங்கள் குழுவினரின் அளப்பிய விடாமூழியங்கியே முக்கிய காரணம் என்று நம்புகிறேன்.

மனிதம் இனைப் பொறுத்த வரை அதன்பால் எனக்கு ஒரு பற்றுதல் ஏற்படக் காரணம்,

1. மனிதம் என அதற்கிடப்பட்டுள்ள பெயர்

2. இதற்கிட தெரிவிக்கப்படுகின்ற நடுநிலையான, பக்க சார்புகளற்ற உண்மையான கருத்துக்கள்.

3. இலங்கையாக இருந்தும் எமக்குத் தெரியாத - ஆனால் மிகவும் முக்கியமாகத் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டிய- விடயங்களை வாசகர்களிற்கு தெரியப்படுத்தும் முனைப்பு.

அடுத்து என்னைப்பற்றிய சுறுப்பு.

இலங்கையின் மன்னாரை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நான் ஒரு முஸ்லிம். ஆரம்பக் கல்வி முதல் பல்கலை கழகக் கல்வி வரை வடக்கை மையமாக வைத்தே மேற்கொண்டேன். யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தில் கலைப் பீடத்தில் முதலாம் ஆண்டுப் பாட்டை முடிவற்றவுடன், 1990 ஒக்டோபர் இல் முஸ்லிம் என்பதால் விரப்பட்டவர்களுள் நானும் ஒருவன். அன்றிலிருந்து இன்று வரை தாய், தந்தை இரண்டு சகோதரர்கள், ஆறு சகோதரிகளுடன் அடிப்படை வசதிகள் மிகவும் குறைந்த அகதி முகாம் ஒன்றில் வசித்து வருகின்றேன்.

எனினும் இரண்டாம் வருடப் பல்கலைக் கழகக் கல்லியிலிருந்து இறுதியாண்டுப் பாட்டை வரை பல்வேறு தியாகங்களிற்கு மத்தியில் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்கையை மேற்கொண்டுள்ளேன். பட்டம் இதுவரை வழங்கப்படவில்லை. எனினும் Displaced Under Graduates என்ற - இதுவரை யாருக்கும்

வழங்கப்பார பட்டம் - எமக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளை குறிப்பிடத்தக்கது. எமக்கு உரிய கலாத்தில் பட்டம் வழங்கப்படுவது பற்றி எவ்வித அதிகாரிகளும் அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. (தயவு செய்து எங்கள் நிலையை தங்கள் இதழ் மூலம் வெளிக்கொணருவீர்களா? Jaffna University இல் எமது Batch Mates 11.09.93 அன்று பட்டம் பெற்றுமை குறிப்பிடத்தக்கது.) தற்போது ஒரு English Teacher ஆக கடமை செய்தாலும் தொடர்ந்து MBA படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை உறுத்திக் கொண்டுமிருக்கின்றது. எனினும் எனது தற்போதய நிலை காலில்லாத முடவன் கொட்டுத் தேவிற்கு ஆசைப்பட கதைதான்.

- A.C.Zarook (இலங்கை)

கருக்கலைந்த பெண்ணும் சிவந்த மண்ணும்

வெறித்த பார்வை வெளிநிய நீள் விகம்பு கருக்கலைந்த பெண் காய்ந்து கலடாய் சிவக்கும் மண்

பெரு மழைக்காய் திரண்ட கரு முகில்களின் கழுத்தை திருகி சூழ்ந்திக்கும் முறுகிய காற்று முற்றும் முழுவதும் அனல் கச்கும் இன்றும்

ஹதிப் பெருத்த கரு முகில்கள் ஒரு நெடுமில் ஓடிக் கலைந்ததும் வெனுத்து விகாரமாய் மீசை கொண்டதும் போக

இன்னும் ஒரு மூலையில் சிறு புள்ளிகளாய் இருண்டு வரும் வானம் பார்த்து தள்ளிலும் சில குருத்துக்களும் நாய்க்களும் நம்பிக்கைத் தளத்தில்!

- தீபன் -

மொழிபோர்ப்புக் கவிஞர் :

இது பயங்கரமானதல்ல
 அவர்கள் உன்னை திடீரெனக் கைது செய்வது
 உன்னைச் சித்திரவனதை செய்வது
 இது பயங்கரமானதல்ல
 ஓர் இரவு அவர்கள் உன்னைக் கொலை செய்வது
 இதுவும் பயங்கரமானதல்ல!

எவ்வளவோ தடைகள்
 உனது நோல்வியை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பது
 பயங்கரமானதல்ல
 நாம் நேசித்தவர்களை விட்டுப் பிரிந்து
 நீண்ட துரைம் சென்று வாழ்வது
 இது பயங்கரமானதல்ல!

பயங்கரமானது
 பயங்கரத்திலும் பயங்கரமானது
 பயம் உன்னை வெற்றி கொள்வது
 பயங்கரமானது
 சுதந்திரத்திற்கு நீ கொடுத்த விலை
 அடக்கு முறையுடன் ஒப்பிடுகையில்
 ஒன்றுமே இல்லையென்பதை
 நீ புரிந்து கொள்ளாமலிருப்பது

பயங்கரமானது
 போராட உன்னால் முடியாதிருப்பது
 பயங்கரமானது
 நீ ஒரு புழுவாக வாழவேண்டியிருப்பது
 அவர்கள் உன்னை மிதித்துச் செல்ல அனுமதிப்பது
 பயங்கரமானது கையாலாகாத்தன்மை
 பயங்கரமானது தனியனாக வாழ வேண்டியிருப்பது
 பயங்கரமானது எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கையில்லாமை
 பயங்கரமானது கனவு கூடக் காண முடியாதது!

- ஒன்கா வெங்கல்

(ஒன்கா வெங்கல் 1985 இல் தனது 18வது வயதில் பினோடிசுற் அரசால் கொலை செய்யப்பட்டார். காரணம் - பயங்கரமானவன்! பயங்கரவாதி!)

மூலம் -ஸ்பானிய மொழி
 தமிழில் -தேவா